

Uram,
ki lakhat sátradban?
Ki tartózkodhat
szent hegyeden?

Zsolt 15,1

A pornográfia tévútra visz

Beszélgetés Tokodi László
domonkos szerzetessel,
a Szent II. János Pál Intézet elnökével

A múlt év végén, december 8-án, a Boldogságos Szűz Mária szeplőtelen fogantatásának ünnepén került sor Kristen A. Jenson Jó képek – rossz képek című könyveinek bemutatójára. A 3–7, illetve a 7–12 éves korosztálynak szánt két kiadvány a szerző reményei szerint a szülők segítségével alkalmas lehet arra, hogy a gyerekek ismereteket szerezzenek a pornográfia veszélyével szembeni helyes viselkedésről. Tokodi László domonkos szerzetessel, a két könyvet kiadó Szent II. János Pál Intézet elnökével beszélgettünk.

Kérdésünkre, hogy mi indította a Szent II. János Pál Intézetet a könyvek megjelentetésére, Tokodi László felidézte: tavaly májusban a Máriabesnyőn megrendezett családkongresszuson hallotta a két kiadványról M. Dulácska Csilla előadását, aki felvetette, milyen jó lenne, ha itthon is kiadnák a köteteket. A pornográf tartalmak ugyanis mára annyira elterjedtek és olyan könnyen hozzáférhetők, hogy már kisgyermekkorban foglalkozni kell ezzel a témával. Tokodi László, az intézet elnöke felvállalta a könyvek ügyét.

Nem véletlen, hogy a kisebbeknek szóló kötet olvasói célcsoportjába már a háromévesek is beletartoznak, hiszen ebben az életkorban a gyerekek már sok mindent felfognak a körülöttük lévő világból, és érdeklődnek, kérdeznak is. Csaknem meztelen testeket ábrázoló képeket is láthatnak az utcai plakátokon vagy a tévében.

(Folytatás a 7. oldalon)

Fotó: Fábián Attila

A Csak Egyet Szolgálat küldetéséről

Riportunk az 5. oldalon

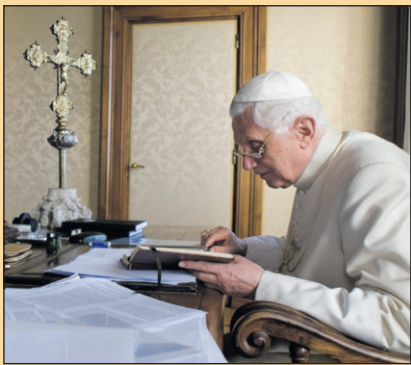

Család-
referensek
országos
találkozója
Vácott
8. oldal

XVI. Benedek Spe salvi kezdetű enciklikájáról

Görföl Tibor írása a 11. oldalon

Éljük pazarlóan a szeretetet!

Szent Margit ünnepe Győrben

Szent Margit ünnepén (január 18.) Veres András győri megyéspüspök a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia elnöke és a Brenner János Hittudományi Főiskola paptanárai és papnövendékei közösen imádkoztak a győri Püspökvár udvarán a Szent Margit fohásza Magyarországért szoborkompozíciónál, majd a szentmise előtt, amit a megyéspüspök mutatott be, elimádkozták a Nagyboldogasszony-székesegyházban az esti dicséretet.

Borza Teréz Ferenczy Noémi-díjas szobrászművész 2017-ben készítette Árpád-házi domonkos szentünket ábrázoló szoborkompozícióját egy pályázatra.

(Folytatás a 6. oldalon)

Egyedül nem boldogulhatunk

Keresztény-zsidó imaórát tartottak Budapesten

Az ökumenikus imahét utolsó, nyolcadik napján, január 22-én, vasárnap keresztény-zsidó imaórát tartottak Budapesten, az Avilai Nagy Szent Teréz-templomban. A szertartást Erdő Péter bíboros, prímás és Frölich Róbert főrabbi vezette, a keresztény felekezetek képviselői imával szolgáltattak.

templomban. Hangsúlyozta, hogy idén különösen is fohászknak a vágyott békéért.

(Folytatás a 3. oldalon)

Meg kell fognunk az istenkeresők kezét

Monostori László esperes
a Szent Margit-plébánia jubileumi évéről

Jubileumi évet tartanak idén a budapest-újlipótvárosi Árpád-házi Szent Margit-plébánián. A templom felszentelésének kilencvenedik évfordulóját nagyszabású ünnepségsorozattal tervezik megünnepelni. A templom épületének történetéről, a várható programokról és a plébánia sokszínű életéről Monostori László esperessel, plébániai kormányzóval beszélgettünk.

– A templom története a múlt század elején kezdődött, 1919-ben, amikor a Lipótvárosban élő hívek Kápolnaegyesület néven létrehoztak egy társaságot, hogy összegyűjtsék istentisz-

teletre a kerületben lakó híveket. Kezdetben még lakásokban és pincékben miséztek, majd a Pannónia utcai elemi iskola tornatermében, faládákból készült oltáron. Zaymus Gyula, az egyesület elnöke kitartó munkával elérte, hogy az iskola pincéjében kialakíthassanak egy kápolnát, majd 1923-ban létrejött az önálló plébánia Budapest-Lipótváros-Lőportárdűlői Római Katolikus Plébánia néven, amely hamarosan felvette Árpád-házi Boldog Margit nevét (a szentté avatására csak később, 1943-ban került sor). Szintén 1923-ban elkezdődött az építkezés, amelynek eredményeképpen 1933. október 15-én Serédi Jusztinián bíboros, hercegprímás, esztergomi érsek felszentelte a közösség templomát.

(Folytatás a 9. oldalon)

ISSN 0133-1205

23005

9 770133 120548

Tanuljunk meg olvasni szívünk könyvében!

A múlt év november 30-án délelőtt a Szentatya folytatta a megkülönböztetésről szóló katekézissorozatát. Ezúttal az igazi, valódi vigasztalásról elmélkedett, ez a fajta vigasztalás jelzi azt, hogy jó úton járunk, hogy Isten akaratára szerint cselekszünk. Ferenc pápa teljes katekézisének fordítását adjuk közre.

Kedves testvéreim, jó napot kívánok!

Folytatjuk gondolkodásunkat a megkülönböztetésről, különösen a „vigasztalásnak” nevezett lelki tapasztalatról, melyről a múlt szerdán beszéltünk, és feltesszük magunknak a kérdést: hogyan ismerhetjük fel az igazi vigasztalást? Ez nagyon fontos kérdés a jó megkülönböztetéshez, hogy ne tévedjünk igazi javunk keresése közben.

Loyolai Szent Ignác *Lelki gyakorlatainak* egyik bekezdésében találunk néhány kritériumot. „Ha a kezdet, a közép és a vég mind jó és a teljes jóra irányul – mondja Szent Ignác –, akkor ez a jó angyal jele. Ha azonban a gondolatok lefolyása valamilyen rossz vagy figyelmet elvonó dologban végződik, vagy kevésbé jóban, mint amit a lélek azelőtt cselekedni szándékozott, vagy ha gyengíti, nyugtalanítja vagy megzavarja a lelket, és megfosztja korábban meglévő békéjétől, csendjétől és nyugalmatól, akkor ez világos jele annak, hogy a gonosz szellemről, előrehaladásunk és örök üdvösségünk ellenségétől származik” (333. pont). Így igaz: van igazi vigasztalás, de vannak olyan vigasztalások is, amelyek nem igazak. Ezért jól meg kell értenünk, hogyan megy végbe a vigasztalás: hogyan zajlik, és hová vezet? Ha

olyan dologhoz vezet, ami kevésbé működik, ami nem jó, akkor a vigasztalás nem igazi, mondhatni „hamis” vigasztalás, álvigasztalás.

Szent Ignác szavai értékes útmutatások, melyek megérdemelnek egy-egy rövid magyarázatot. Mit jelent az, hogy a kezdet a jóra irányul, ahogyan Szent Ignác mondja a helyes vigasztalásról? Például az imádkozás gondolata foglalkoztat, és észreveszem, hogy ezt az Úr iránti és a felebarát iránti szeretet kíséri, és nagylelkű, szeretetet kifejező gesztusokra készítenek: ez jó kezdet. De előfordulhat, hogy ez a gondolat azért ötlött fel bennem, hogy elkerüljek egy munkát vagy egy rám bízott feladatot: akárhányszor csak mosogatnom vagy takarítanom kell, nagy készletet érzek arra, hogy imádkozni kezdjek! Ez történik a kolostorokban. Az imádság azonban nem menekülés a feladataink elől, épp ellenkezőleg, segítség ahhoz, hogy megvalósítsuk azt a jót, amire itt és most hivatottak vagyunk. Ennyit a kezdettel kapcsolatban.

Aztán itt van a közép: Szent Ignác azt mondta, hogy kezdetnek, a középnek és a végnek jónak kell lennie. A kezdet a következő: kedvem támad imádkozni, hogy ne kelljen elmosogatnom. Menj, először mosogass el, aztán

menj, és imádkozz! Aztán itt van a közép, vagyis az, ami ezután következik, ami ezt a gondolatot követi. Az előző példánál maradva, ha imádkozni kezdek, és – mint a példabeszédben szereplő farizeus (vö. Lk 18,9–14) – hajlamos vagyok az öntetszelgésre és mások megvetésére, esetleg neheztelve és rosszkedvűen, akkor ezek annak jelei, hogy a gonosz lélek ezt a gondolatot kulcsként használta, hogy be-

lépjen a szívembe és átadja nekem érzéseit. Ha imádkozni megyek, és eszembe jut a hírhedt farizeus – „Köszönöm, Uram, hogy én imádkozom, és nem vagyok olyan, mint a többi ember, akik nem keresnek téged, nem imádkoznak” –, akkor annak az imának rossz vége lesz. Az imádkozásnak ez a vigasztalása az, hogy pávaként érezzük magunkat Isten előtt. És ez az a közép, ami nem működik.

És aztán ott a vég: a kezdet, a közép és a vég. A vég olyan szempont, amellyel már találkoztunk, nevezetesen: hová visz egy gondolat? Például,

hová visz az imádkozás gondolata. Például előfordulhat, hogy teljesen elköteleződöm egy szép és dicséretes munka mellett, de ez arra készítenek, hogy abbahagyjam az imádkozást, mert annyi mindennel el vagyok foglalva, egyre agresszívebb és ingerültebb leszek, úgy érzem, minden rajtam múlik, sőt az Istenbe vetett hitemet is elveszítem. Itt nyilvánvalóan a rossz szellem hatása érvényesül. Elkezdek

imádkozni, aztán az imában úgy érzem, hogy mindenható vagyok, hogy mindennek az én kezemből kell lennie, mert én vagyok az egyetlen, aki képes előrevinni a dolgokat: nyilvánvalóan itt nincs jó szellem. Jól meg kell vizsgálnunk érzéseink alakulását, a jó érzések, a vigasztalás alakulását, amikor tenni akarok valamit. Milyen a kezdet, milyen a közép, és milyen a vég?

Az ellenség stílusa – amikor ellenségről beszélünk, akkor az ördögről beszélünk, mert az ördög létezik, jelen van! –, mint tudjuk, az, hogy álnokul, álcázott módon mu-

tatkozik meg: azzal kezdi, ami a legkedvesebb számunkra, és aztán apránként vonz magához: a rossz rejtőzve lép be, anélkül, hogy az ember észrevenné. És idővel a kedvesség keménységgé válik: ez a gondolat leleplezi magát, megmutatja, mi is valójában.

Ezért fontos gondolataink eredetének és igazságának türelmes, de nélkülözhetetlen megvizsgálása; ez felhívás arra, hogy tanuljunk a tapasztalatból, abból, ami velünk történik, hogy ne ismételjük meg ugyanazokat a hibákat. Minél jobban ismerjük magunkat, annál jobban érzékeljük, hol lép be a rossz szellem, észrevesszük a belépési „jelszavait”, szívünk bejárati ajtajait, vagyis azokat a pontokat, amelyekre a legérzékenyebbek vagyunk, s amelyekre a jövőben oda kell figyelni. Mindannyiunknak megvan a legérzékenyebb pontjai, személyiségünk leggyengébb oldalai: és a gonosz szellem onnan hatol be, és visz bennünket rossz útra, vagy térít le a helyes útról. Megyek imádkozni, de elvon az imádságtól.

A példákat tetszés szerint lehetne szaporítani, ha végig gondoljuk napjainkat. Ezért olyan fontos a napi lelkiismeret-vizsgálat: mielőtt befejezzük a napot, álljunk meg egy kicsit! Mi történt? Nem az újságokban, nem az életben: mi történt a szívemben? Figyelmess volt a szívem? Fejlődött? Minden átrobogott rajta a tudatomon kívül? Mi történt a szívemben? Fontos ez a vizsgálat, az élet egy bizonyos nézőpontból való áttekintésének

értékes erőfeszítése. Fontos észrevenni, mi történik, ez annak a jele, hogy Isten kegyelme munkálkodik bennünk, és segít növekedni szabadságban és tudatosságban. Nem vagyunk egyedül: a Szentlélek van velünk. Lássuk, hogyan alakultak a dolgok!

Az igazi vigasztalás egyfajta megerősítése annak, hogy azt tesszük, amit Isten akar tőlünk, hogy az ő útjain járunk, vagyis az élet, az öröm, a béke és most: itt kell fejlődnöm, határt szabva más, vonzó, de valószínűleg ártalmas ajánlatoknak, hogy ne tévedjünk az igazi jó keresésében.

Testvéreim, meg kell értenünk, egyre jobban meg kell értenünk, mi zajlik a szívünkben. S ehhez szükségünk van a lelkiismeret-vizsgálatra, hogy lássuk, mi történt ma. „Ma ott mérgeledtem, nem csináltam meg azt...”: de miért? A mértéken túllépve ezeknek a hibáknak a gyökerét kell keresni. „Ma boldog voltam, de unatkoztam, mert segítenem kellett annak az embernek, de a végén teljesen éreztem magam, úgy éreztem, hogy ez a segítség teljessé tett”: itt jelen van a Szentlélek. Tanuljunk meg olvasni szívünk könyvében, tanuljunk meg áttekinteni, mi történt a nap folyamán! Tegyétek meg, csak két perc, jó fog teni nektek, biztosítalak benneteket róla!

Fordította: Tózsér Endre SP
Fotó: Vatican News

Életünket adni másokért

A szociális testvérek Ferenc pápával találkoztak

Ferenc pápa január 20-án, pénteken kihallgatáson fogadta az alapítása centenáriumát ünneplő Szociális Testvérek Társasága elöljáróit és testvéreit.

A delegációt Kővári Magdolna központi elöljáró vezette, jelen volt a találkozón Maribeth Larkin, a társaság Los Angeles-i ágának általános elöljárója, Németh Emma magyarországi kerületi elöljáró, Homa Ildikó romániai kerületi elöljáró, Renata Jamborová szlovákiai kerületi elöljáró, Elsa Grnade Sánchez, a kubai kerületi elöljáró és Pataki Agnes, a Bufalói Delegáció elöljárója. Kővári Magdolna központi elöljáróval telefonon beszélgettünk.

– Milyen érzések vannak Önökben, miután a Szentatya fogadta Önöket társaságuk megalapításának századik évfordulóján?

– Számunkra ez nagyon fontos találkozó volt. Egy századik jubileum mindig mérföldkő, alkalom a megállásra, arra, hogy végiggondoljuk az eddig megtett utat, és keressük, hogyan lépünk tovább. Mi pápai jogú apostoli élet társasága vagyunk, az egyházas szellem, az Egyházzal való kapcsolat mindig is nagyon fontos volt számunkra. Innen jött a gondolat, hogy megkérjük Ferenc pápát, nyissa meg a jubileumi évünket, annál is inkább, mert a szociális enciklikáinak a gondolatai nagyon rezonálnak az alapítónk, Slachta Margit gondolataival.

– Mire gondol?

– Rengeteg párhuzamot láthatunk. Ha olvassuk a *Fratelli tutti* (Mindnyájan testvérek) kezdetű enciklikát, visszaköszönnek Margit testvér gondolatai, aktualizált formában. Ferenc pápa is utalt erre a hozzánk intézett beszédében, úgy fogalmazott: minden karizma egy ajándék az Egyház számára, és minden korban úgy ölt testet a Szentléleknek egy ilyen ajándéka, hogy arra válaszol, amire annak a kornak éppen szüksége van. A Szentatya említett szociális enciklikája továbbviszi azokat a gondolatokat, amelyek már Margit testvérnél is ott voltak, az alapítástól kezdve. Úgy érezzük, hogy a Szentatyával való találkozás, az, hogy megáldott bennünket megerősítette a karizmánkat, a küldetésünket. Nagyon nagy esemény volt ez számunkra.

– A Szentatya nyomatékosan hangsúlyozta beszédében, hogy „csak a szeretet fegyvereivel” nézzenek szembe a társadalmi kihívásokkal...

– Igen. Az volt különösen csodálatos, hogy Ferenc pápa a karizmánk leglényegére tapintott rá több pontban is. Hozzánk intézett beszédében mintegy új dimenzióit tárta fel a karizmánknak, amire a továbbiakban reflektálhatunk kell, amivel továbbindulhatunk. Nagy feladat lesz ezt az egész társaságnak, minden rendtársnak továbbadni, és megtalálni annak a módját, hogyan tud ez átleskísíteni minden egyes testvért. Hosszú reflexiós folyamat lesz, hogy

mindaz, ami most itt elhangzott, mit jelent, milyen új perspektívákat nyitott ez meg a karizmánk értelmezésében, hogyan tághatjuk azt tovább. Annyira szép, hogy 2021-ben a káptalanunkon pontosan ezt fogalmaztuk meg: vágyunk kapcsolatba kerülni karizmánk tüzevel, vágyunk arra, hogy új módon fedezzük fel ennek lényegét. Most ez történt.

A Szentatya egészen új dimenziókat nyitott számunkra. Meggyőződésem, hogy ez megújulást hoz az egész közösségünknek.

– Az alapító, Slachta Margit sokszor beszélt a Szentlélek tüzeréről, amelynek át kellene hatnia a Szociális Testvérek Társaságának tagjait, hogy továbbadhassák ezt a tüzet a társadalomnak, hiszen Önök nem vonulnak kolostorba, civilként dolgoznak a társadalomban, naponta szembesülnek a súlyos gondokkal.

– Ez így van. Ezzel kapcsolatban hangsúlyozott nagyon lényeges szempontokat a Szentatya, hogyan lehetünk ebben a küldetésben prófétai módon jelen, hogyan nézhetünk szembe a társadalmi bajokkal a szeretet fegyverével. Margit testvér tanítása alapján úgy fogalmazunk, hogy a megszentelő szeretet küldetésében akarunk járni.

– Mit jelent ez a gyakorlatban?

– Ez a szociális szeretet, ami a *Fratelli tutti* alapgondolata, és a Szentatya a mostani találkozón is külön kiemelte, hogy mit jelent ez: Olaszul

beszélt, és többször is kijelentette: tutti, mindenkit! Különösen fontos ez a mai világunkban. Külön kitért a Szentatya arra, hogy milyen fontos a nők szerepe az Egyházban és a világban, női, anyai szívvel fordulni oda az emberekhez, az ügyekhez. Utalt arra is, hogy a megváltásban milyen fontos szerepe volt Máriának, a megtestesülés misztériumában, Mária Magdolnának pedig a megváltás misztériumánál, hiszen ő vitte híret Jézus feltámadásának.

– Visszatérve Ferenc pápa intelmére, hogy csak a szeretet fegyvereivel nézhetünk szembe a társadalmi kihívásokkal, borzasztó nehéz ezt megvalósítani a mindennapokban...

– Ez a kihívás. A Szentatya erről is beszélt, a prófétai hitről, arról, hogy az igazságot néven kell nevezni. Utalt Boldog Salkaházi Sára testvér életpéldájára is, és összekötötte Keresztelő Szent János prófétai tanúságtételével. A hitünkben, keresztességünkben fakadó következetes élet

komoly feladatot ró Krisztus követőire a szabadság, az igazságosság és az igazság védelmezésében.

Bátorságunk kell legyen ahhoz, hogy néven nevezzük azt, ami ellentétes az Isten törvényével, miközben magunkhoz ölelünk minden embert a maga méltóságában.

Erre Boldog Sára testvér életútja ad példát nekünk. Úgy tudott magához ölelni a szolgálatában mindenkit, hogy közben keményen megküzdött saját magával. Kiderül a naplójából, hogyan munkálta ki Isten segítségével saját magában a szeretetet, az erre való képességet.

– Boldog Sára testvér felajánlotta az életét Istennek áldozatul a Szociális Testvérek Társaságáért...

– Igen, ez így történt. A Szentatya is kiemelte: senkinek sincs nagyobb szeretete annál, mintha valaki életét adja másokért. Ez a küldetésünk lényege. Nagyon nagy ajándékot és kihívást kaptunk a Szentatyától.

Bodnár Dániel
Fotó: Vatican News

Egyedül nem boldogulhatunk

Keresztény-zsidó imaórát tartottak Budapesten

(Folytatás az 1. oldalról)

Erdő Péter bíboros a *Második Törvénykönyvből* olvasott fel egy részletet, ehhez fűzte gondolatait. A főpásztor beszédében a szegénység problémájával nézett szembe. A szegénység végül is olyan állapot, amelyben az embernek hiányzik valami abból, amire pedig teremtett valóságunknál fogva nagy szükségünk van. Azt is mondhatnánk, hogy a szegénység, a szükség természetes hajtóerő. Találékonnyá tesz, olyan feladatok megoldására kényszerít, amelyekre más-képpen nem is vállalkoznánk. Az éhség, a hideg, a betegség évezredekben át kínozták az emberiséget. És vándoroltunk, és civilizációt teremtettünk. Olyan közösségeket alkottunk, amelyekben a munkamegosztás lehetővé tette akár a javak bőségét is. De közben újra és újra jelentkezett a természet egy-egy katasztrófával, vagy akár a klíma változásával. Így tehát külső okból is újra meg újra megjelent a tömeges szegénység. Máskor mi magunk okoztuk a nyomort háborúkkal, mélységes társadalmi igazságtalanságokkal.

Erre válaszol a *Szentírás* útmutatása. Ezért kell segíteni a szegényeknek. Ezért kell orvosolni az igazságtalanságokat. Isten színe előtt a sze-

gények segítése igen kedves cselekedet. Aki segíti a szegényeket, azt minden munkájában megáldja az Isten – fejtette ki a bíboros, majd hozzátette: Ma különösen is időszerű, hogy összetartó közösségeket alkossunk, hiszen olyan világban élünk, amely igencsak távol áll a hitünkől, olyan világban, ahol hívó embernek lenni sokszor azt jelenti, hogy a kisebbséghez tartozunk gondolkodásmódunkban és életvitelünkben egyaránt. Ezért is olyan fontos, hogy az élet minden területén szeretettel támogassuk egymást, figyeljünk egymás örömeire és gondjaira, tudjunk áldozatot hozni egymásért.

Isten is egyszerre tekint ránk úgy, mint személyekre, és úgy, mint egy közösség tagjaira. Az ő népének, az ő családjának tudjuk magunkat. Ez a felismerés legyen összetartozásunk és kölcsönös szeretetünk alapja! – zárta beszédét Erdő Péter bíboros.

Frölich Róbert főrabbi beszédében *Mózes második könyvének* abból a szakaszából indult ki, amelyet az előző nap olvastak fel a zsinagógákban: a tíz csapás történetének kezdetéből. Azt mondják erről a részből, hogy arról szól, hogyan büntette meg Isten Egyiptomot. A főrabbi azonban felhívta a figyelmet arra, hogy van más olvasatuk is e törté-

seknek: két világnézet, két személyiség küzdelmét mutatják be. Mózes a *Szentírás* szerint a föld legszerényebb embere, aki otthagyja egyiptomi hercegi címét, mert nem tűri, hogy

hogy engedje el a népet. „Ki az az Örökkévaló?” – kérdezi nagyképpén a fáraó. Isten embere és a magát Istennek képzelő ember párharca tehát a tíz csapás.

Frölich Róbert főrabbi

bántják a testvéreit. Egész felnőtt életét pásztorként éli le idegen földön, nyolcvanévesen pedig vállalja az Ur-tól kapott küldetést, hogy vezesse ki a zsidókat Egyiptomból. A másik oldalon a fáraó áll, az akkor ismert világ leghatalmasabb ura. Azt álmodja, hogy a folyón áll, az életet adó Nílus istennőnél is magasabbra helyezi magát, despota, aki önnön hatalmát fitogtatja. Mózes elmegy hozzá, és azt mondja neki: az Örökkévaló kéri,

Az izraeliták kivonulnak Egyiptomból az ígért földjére. A tanulság az, hogy a szelíd, másokért élő ember küzdelme megtermi a gyümölcsöt: életet, szabadságot hoz. Aki azonban nem törődik a rábízottakkal, csak a hatalmával, az pusztulásra van ítélve, és halált hoz. Elgondolkozhatunk azon, vajon mi a küldetésünk, talán nem lesz hatalmunk, de mindig éljünk úgy, hogy a ránk bí-

zottaknak, a körülöttünk élőknek sebb, jobb legyen az életük. Adja Isten, hogy a mindennapjainkban Mózesek tudjunk lenni, és ne fáraók – zárta beszédét a főrabbi.

Az igehirdetések után egy-egy szentírási szakaszt olvastak fel és imádságot mondtak a testvéregyházak képviselői: Balog Zoltán püspök, a Magyarországi Református Egyház Zsinatának lelkesi elnöke; Lackner Pál nyugalmazott evangélikus tábori püspök; Steinbach József református püspök, a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa (MEÖT) elnöke; Jaczkó Sándor görögkatolikus érseki helynök, parókus; Papp János, a Magyarországi Baptista Egyház elnöke; Khaled A. László metodista szuperintendens; Kriza János, a Magyarországi Unitárius Egyház püspöki helynöke; Ócsai Tamás, a Hetednapi Adventista Egyház elnöke; Fischl Vilmos evangélikus lelkész, a MEÖT főtákar.

A Dohány utcai zsinagógából Rudas Dániel kántor, valamint Ferenczi Eszter orgonaművész közreműködött az imaórán. Az imádságok között az Imperfectum együttes adta a zenei szolgálatot, taizéi dalokkal.

Thullner Zsuzsanna
Fotó: Merényi Zita

Imaestre hívta az Ökumenikus Ifjúsági Iroda (ÖKI) a fiatalokat az ökumenikus imahéten. Január 19-én evangélikus, katolikus és református fiatalok találkoztak a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsának (MEÖT) székházában, hogy püspökeikkel együtt imádkozzanak az egységért. Dicsőítés, tanítás, beszélgetés, teázás, társasjáték adott lehetőséget ismerkedni egymással a fiataloknak.

A MEÖT-székház folyosóján fiatalok sokasága várakozik. Az ÖKI által szervezett imaestre jöttek, hogy a „Tanuljatok meg jól cselekedni, törekedjétek az igazságra” (Ézs/Iz 1,17) mottó jegyében imádkozzanak a keresztények egységéért.

A díszterem bejáratánál Gombkötő Beáta evangélikus lelkész és segítője fogadja őket. Ők a liturgusok. Kezükben kancsó és törölköző, s miközben a belépők kezét mosnak, a liturgus Krisztus megkeresztelkedésére emlékeztet: Te is szeretett gyermeke vagy. Benned is gyönyörködik, a lelkét pedig azért adta, hogy hozzá hasonló legyél.”

Dicsőítő dalokat játszik a Sófár Együttes. A terem megtelik, a nagy számú fiatal fokozatosan hangolódik rá a liturgiára.

Az imát három püspök vezeti. Balog Zoltán református, Kondor Péter evangélikus és Mohos Gábor katolikus püspök egymás mellett áll az oltárterben. „Krisztus közöttünk van! Kívánom, hogy ne csak ma este, hanem a hétköznapijainkban is éljétek át az ökumenikus közösség isteni erejét és csodáját, Krisztus jelenlétét” – köszöntötte Kondor Péter a fiatalokat. Balog Zoltán és Mohos Gábor bűnbánattartásra biztatott. Ének kísérte az elmélyülést. A három püspök egymást váltva fogalmazta meg a bűnmegváltás gondolatait, majd a liturgus „Mossátok tisztára magatokat! Vigyétek el szemem elől gonosz tetteiteket! Ne tegyetek többé rosszat, tanulja-

tok meg jól cselekedni! Törekedjétek igazságra, tértisétek jó útra az erőszakoskodót! Védjétek meg az árvák igazát, képviseljétek az özvegy peres ügyét!” felszólítására megmosták egymás kezét.

A feloldozás szavai után Kondor Péter felolvasta a *Szentírást*, és igehirdetés következett. Beszédében felidézte egy régi élményét: „Tizenkilenc évesek voltunk barátnőmmel – aki harminchárom éve a feleségem –, amikor huszonhat éves Trabantunkkal Szarvasról elindultunk Keszthelyre. Nagy volt bennünk az

sem lassítani nem akartam. Teljes rettegésben ültünk, két-ségek között, eljutunk-e Keszthelyre. Megérkezve hálát adtunk, hogy ott vagyunk, és hogy lesz szerelő az autóhoz, és rádöbrentünk, hogy semmire nem emlékszünk a tájból, nem élveztük az utazást, mert lekötött a vacakoló gép köhécselése.”

Önmagunkkal bíbelődünk, morfondírozunk, milyen a lelkiállapotunk; méricskéljük, hogy vagyunk most Istennel, és panaszkodunk, képtelenek vagyunk a jóra. Erőnket, igyekeztünket leköti és megbénítja rosszul működő életünk, belső életünk, nem tudunk

Kondor Péter evangélikus, Mohos Gábor katolikus és Balog Zoltán református püspökök vezette az imaórát

izgalom és a vágy, hogy meg-lássuk a Balatont. Alföldi gyerekként korábban mindössze kétszer láttuk a magyar tengert. Kétszázhetven kilométer állt előttünk. A hetvenedik kilométernél jártunk, amikor a Trabant köhécselni kezdett. Felnyitottam a motorháztetőt, igazából nem tudtam, mi mi-csoda, de így véltem férfiasnak. Szerencsére folytatni tudtuk utunkat, de mintha hímes tojásan ülnénk, mozdulni is alig mertünk, sem gyorsítani,

szabadulni önmagunktól, és nem tudjuk élvezni Isten világát, a jótett örömét. Mit tegyék? – teszi fel ilyenkor az ember a kérdést. Végezzünk önvizsgálatot, simítsuk akaratunkat Isten akaratahoz! Ha az ember elkezd engedelmeskedni Istennek, ha tesz egy mozdulatot, Isten meggyógyítja a lelkét.

Jézus az emberek közé küld, arra az életre, mely azt folytatja, amit ő elkezdett. Ő pedig azért jött közenk, hogy

ebbe az önző és keserű világba új életformát hozzon, és azért halt meg, hogy megtisztítva az embert a bűntől, alkalmassá tegye az új életre, mely-

ben azt kéri: Ne haragudj testvéredre, hanem bocsáss meg neki! Őrizd meg szíved, tested, gondolataid, érzéseid tisztaságát! Mondj igazat! Tégy jól azokkal is, akik nem érdemlik meg! Szeresd Istent, szeress a másik emberen keresztül! Szolgálj Istent, és szolgálj a melletted lévő! Tettél ma már jól valakivel? – fordult a fiatalokhoz Kondor Péter, és figyelmeztetett: „Ti vagytok Jézus keze. Vegyétek észre, mennyi gyógyítani való seb van körülöttetek!”

„Meghívtál, hogy vízre lépjek” – hangzott az ének, segítve a hallott gondolatok befogadását. A püspökök egymást váltva folytatták az imát. Áldásukkal zárult az ökumenikus áhítat, de az ima nem fejeződött be. Sok fiatal maradt a teremben, hogy a Sófár Együttessel folytatódjon a dicsőítés. Azok, akik a beszélgetést választották, az előtérben tudták azt tea és pogácsa mellett folytatni. Lehetőség volt tár-

sasjátékozni, és a bingo, sok személyes kérdéssel, az ismerkedésre adott alkalmat. Az est házigazdái – Pesti Ráhel és Czopf Ágnes, az ÖKI munka-

van bennük. Jó jel, és reményt keltő ez számomra. Még fontosabb, hogy nemcsak mint érdeklődők voltak jelen, hanem mint hívó közösség. Az imádságban lehetett érezni a jelenlétet, a nyitottságot, s tapasztalhattuk, hogy Jézus közöttünk van, érezhetjük áldását.

Ma talán még nagyobb szükség van arra, hogy törekedjünk az egységre, látjuk, hogy az egymással való szembenállás át tud váltani gyűlöletbe, és tapasztaljuk ennek iszonyú következményeit. Ez mindig a megosztottsággal indul. Törekednünk kell az egységre, hogy a rossz irányba vivő folyamatok ne fájuljanak el, hanem épp ellenke-

zőleg, a megbékélés felé haladjanak. Jó kezdeményezést láthattunk itt. Remélem, folytatódik.”

Gulyás Dóra, a Magyarországi Református Egyház Zsinata Ifjúsági Osztályának osztályvezető-helyettese mint lelkész képviseli az ÖKI-ben a református közösséget. „Szerettük volna, hogy az ökumenikus imahéten ne csak a klasszikus formákban szólítsuk meg az embereket, hanem mozgósítsuk azt a sok fiatal, akikkel kapcsolatban állunk, és legyen egy kifejezetten nekik szóló kezdeményezés” – mutatta be a rendezvény létrejöttét. „Ha a fiatalok eljönnek ide, közösen imádkoznak, alapot ad arra, hogy szóba elegyedjenek egymással. Hogy legyen folytatás, hirdetjük egymás programjait, és szeretnénk, ha ebből az imaestből hagyomány lenne.”

Mohos Gábor így értékelte az estet: „Örömmel állapítottuk meg püspöktársaimmal a fiatalok szép számát látva, milyen érdeklődés és nyitottság

Trautwein Éva
Fotó: Merényi Zita

A BIBLIA ÜZENETE

Boldogok...

Mt 5,1–12a

Rendi emlékezetünk kedves szereplője Teodóz atya, aki az anekdota szerint maga is büszke volt arra, hogy egyes prédikációit éppúgy el tudta mondani egy évközi vasárnapon, egy ballagáson és egy esketésen, mint egy temetés alkalmával. Kevés olyan szakasza van az evangéliumnak, amelyet oly sokféle alkalommal felolvasunk, mint a nyolc boldogságról szóló részt. Mindenszentek ünnepén, keresztelekor, temetéskor, évközi vasárnapon, sőt még házasságkötés alkalmával is hallható. Mindez azt mutatja, hogy a krisztusi tanításhoz olyan mély, közös alapja fedezhető fel benne, amely minden élethelyzetet meghatároz.

Az igazi boldogságról ad tanítást, és – bár negatív megfogalmazásai megütöztetést kelthetnek – ha úgy tekintünk rá, mint útra, amely a krisztusi boldogsághoz, s így hiányaink és igaz vágyaink betöltéséhez vezet, amelyre minden élethelyzetben és életállapotban meghívást kapunk, már érthetőbbek Jézus szavai. Mert...

Boldogok a lélekben szegények, akik belátják, hogy önmagukban kevesek, üresek, kol-dusok, nincstelenek, és ezért nyitottak maradnak, hogy az Úr betöltse őket gazdagságával.

Boldogok, akik sírnak, akik hagyják megérinteni magukat az élet dolgaitól, akik meg tudnak rendülni, nem beleszürkülve az életbe és a pótcselekvésekbe, és engedik, hogy az igazi öröm mellett az igazi fájdalom is elérje őket, és akik így megtapasztalhatják az igazi Vigasztaló működését.

Boldogok a szelídek. Nem a „tutyi-mutyik” magukra vett tehetetlenségével élők, hanem azok az igazán szelídek, akik bár megtehetnének, hogy odacsapnak, hogy kimutatják erejü-

ket, hatalmukat, Istenre tekintve, aki ugyanígy tesz, szelídek maradnak a nagyobb jó miatt.

Boldogok, akik éheznek és szomjazzák az igazságot. Nem a maguk vélt vagy valós igazát, hanem az igazságot, nem beletörődvé a világ igazságtalanságaiba, tudatosan elvetve az álságos kis alkukat, amelyek tönkreteszik az emberi kapcsolatokat és a világ életét.

Boldogok az irgalmasok, akikben az igazságérzet irgalommal párosul. Akik le tudnak hajolni az elesetthez, nem csupán ahhoz, akit becsülnék és tisztelnék, hanem a lélekben távolabbihoz is. Irgalmasok, akik maguk is belátják, hogy irgalomra szorulnak, s maguk is azzal az irgalommal élnek, amelyet Istentől remélnék.

Boldogok a tiszta szívűek, akiknek a szíve nem megosztott, hanem akikében az Úr uralkodik. Akik nem kívülről akarnak tisztának látszani, hanem engedik, hogy az Úr belülről ragyogja át az életüket. Akik egyenes szívvel akarnak élni, és cselekedeteiket nem alattomos hátsó szándék vezeti.

Boldogok a békességszerzők, akik nem csupán a maguk lelki békéjére törekszenek, hanem túllépve saját határaikon a megbékélés szolgálai lesznek.

Boldogok, akik üldözést szenvednek az igazságért, akik az Úrért gyalázatot szenvednek, akik számára a hitnek van tétje, akik bármilyen helyzetben hűségesek tudnak maradni az Úrhoz, még akkor is, ha ez a világ logikája szerint veszteséggel vagy üldöztetéssel jár. Számukra az Úr az ő örök közösségét ígéri.

Dobszay Benedek OFM

GÖRÖGKATOLIKUS LELEKISÉG

A Szent Liturgiáról (109.)

Görögkatolikus templomainkban február 2-án gyertyát szoktunk szentelni a Szent Liturgia végén. Alkalmat ad erre az ünnep népies, „Gyertyaszentelő Boldogaszszony” elnevezése. Ezenkívül azonban semmi nem köti a szentelést ehhez a naphoz, amint ez a rövid szertartás szövegéből is kiderül. Tehát szükség esetén bármikor végezhető.

A gyertyaszentelés szertartása egy hosszabb imádságot jelent, amelynek végén a pap szenteltvízzel hinti meg az előkészített gyertyákat. A Szent Liturgiában az amboni ima után kezd a pap: „Könyörögjünk az Úrhoz!”, mire a nép így válaszol: „Uram, irgalmazz!”.

Az áldó imádság egyes szám második személyben szólítja meg a „mindenható Istent”, aki „egyedüli jó s egyedül igaz világoosság”. Ezt a monoteista megszólítást az indokolja, hogy ószövetségi utalás következik az imában. Sőt, ez egészen messzire nyúlik vissza, még a jeruzsálemi templom előtti időkre. Ugyanis így szól: „a te profétádnak, Mózesnek, ezeket mondtad: »Hozz elő asztalt s ráarakván a hozzátartozókat, hozz elő gyertyatartót a gyertya elhelyezésére!«”. Ez a szent sátor berendezésére vonatkozó parancs, amit a Kiv 31,8 tartalmaz; igaz, ott „mécstartóról”, és nem gyertyatartóról van szó.

Aztán mára a jelenre vonatkozik az ima, amely a gyertyák megszentelését kéri: „buzgón kérünk téged, hogy ezeket a gyertyákat, melyeket hívó szolgálid parancsai szent-

elöl oltárod kivilágítására s ékesítésére készítettek elő és felségéged dicsőségére hoztak”. Előbb azonban még a kétszeres megáldásuk történik. Két-két áldást ad a pap az előkészített gyertyákra. Előbb a megszólított Mindenható kéri: „legszentebb Lélek kegyelmének harmatát emberszeretőleg rájuk árasztván, megáldani és megszentelni kegyeskedjél” azokat. Másodszorra pedig a saját tevékenységét említi: „én, méltatlan áldozópap, azt akarván, hogy háromfényű Istenséged dicsősítésére égő gyertyákat helyezzenek eléd, megáldom – és megszentelem – azokat”.

Eddig a templomi gyertyákról volt szó, s ez a gondolat a továbbiakban is megmarad, bár magasabb szintre emelve. Azért történik a gyertyák megszentelése, hogy azok, „kik megközelíthetetlen dicsőséged szentélyébe jönnek, lássák a te igazságod valódi fényét”. Érdekes, csupán egy félmondat utal arra, hogy a hívek a maguk számára is

szenteltetnek gyertyát. Pedig valójában a gyertyák túlnyomó részét úgy hozzák, hogy haza is viszik. Ez a rész így szól: „akár dicsőséged magasztalására hozták azokat, akár megáldva házaikban őrzik oltalom gyanánt” – legyenek megszentelve.

Az ima szól a szentelés értelméről is: akik használják a szentelt gyertyát, „az igazság világosságában járjanak (...) a világosság fegyvereivel felszerelve s minden ördögi cselvetés ellen megoltalmazva” éljenek, „a soha el nem sötétedő” világosságot meg-látni „méltóknak találtassanak”. Ehhez pedig már a Szentháromságot hívja segítségül a pap.

Végül a tényleges, szenteltvízzel való szentelés így történik: „Megszenteltetnek ezek a gyertyák a Szentlélek malasztja és e szentelt vízzel való meghintés által, az Atyának és Fiúnak és Szentléleknek nevében. Ámen.”

Ivancsó István

LITURGIÁKOMMENTÁR

Az Eucharisztia ünneplése (150.)

Az úrnapi zsolozsma olvasmányos imaórájának harmadik zsolttára a 81. zsolttár. Antifónája: *Az Úr a búza legjávából táplált minket, és jóllakott mézzel a sziklából.* A prófétai himnusz, amely a fogság utáni időszakban az északi királyság területén keletkezett – ezeket a törzseket említi a zsolttáros – először talán pésszah idején (vö. 2Kir 23,21), később viszont a sátoros ünnep szertartásai közben énekeltek (vö. Lev 23,24–36; 24,33–43; Szám 10,10); szerkesztésében a 95. zsolttár párhuzamának tekinthető.

Étanim, vagyis a bő termés hónapjában (a későbbiekben tisri hónap) a zsidóság halát adott az Úrnak a termésért. Az először egyhetes ünnep kéthetesre terebélyesedett (vö. Szám 29,6), majd huszonhárom naposra (vö. Szám 29,35). Ekkor ünnepeltek az újévet, megfűjták a sófárt, díszes menetek, dalla-

mok, liturgikus teofániák sora váltotta egymást.

Több zsolttárhoz hasonlóan (vö. Zsolt 31,27; 149,3; 150,3–4) a zsolttáros énekben és táncban megvalósuló hangszeres dicsőítésre szólítja a közösséget. Magasztalja Istent, akinek trónusa, noha a Sionon álló templom kerubszárnyainak árnyékában áll, mégis Izrael pásztora, népe pedig az ő nyája. A zsolttár tartalmaz egy óránekulomot is (Zsolt 81,6b–17), mint a Zsolt 2; 12; 32; 101. Az újhódat ünneplő hangulatot töri meg az ismeretlen prófétai szózat (vö. Ám 5,11; Iz 1,10; 28,7; 32,9), amely egyszerre emlékezteti és kérdőre is vonja népét, hangneme szomorú és egyúttal mintegy könyörgő is. A zsolttár két utolsó sora Mózes szavait idézi fel: „Egyedül az Úr vezette, idegen isten nem volt mellette. Hegyes vidékre helyezte, hogy a mezők gyümölcsét egye, mézet szívjon a kőszázból, olajat a ke-

mény sziklából. Élvezze tehenek vaját, juhok tejét, bárányok és bászani kosok kövérét, bakok húsát s búza velejét, s igya a szőlő színtiszta véré.” (MTörv 32,12b–14). De Izajás szavai is eszünkbe juthatnak: „Így szól az Úr, a te megváltód, Izrael Szentje: Én vagyok az Úr, a te Istened, aki tanítalak téged, hogy hasznodra váljék, aki vezetlek az úton, amelyen járnod kell. Ha figyeltél volna parancsaimra, olyan volna békességed, mint a folyam, és igazságod, mint a tenger hullámai; ivadékok annyi volna, mint a fűveny, és méhed sarja annyi, mint homokszemei; nem veszne ki és nem tűnne el neve színem elől.” (Iz 48,17–19)

Mindezek fényében a zsolttár eucharisztikus tanítása: az Úr szinte anyai gyöngédséggel szólítja népét a megtérésre, hogy táplálhassa őt az üdvösség vándorútján.

Sztankó Attila

A HÉT SZENTJE

Szent Oszkár

Február 3.

Oszkár a Frank Birodalom északi tartományában, Amiens közelében, a Somme-folyó melletti Picardiában született. Mivel korán árvaságra jutott, a corbiei bencések nevelték. Eleinte nem akart szerzetes lenni, életének egy nagy élménye indította erre: a mindenki által dicsőített és hatalmas Nagy Károly császár 814-ben bekövetkezett halála. Olyan megrendítő volt számára a világi hatalom elenyészése, hogy elhatározta: mindenestül Krisztusnak szenteli az életét.

Nemsokára tanítani kezdett a kolostori iskolában, majd 823-tól a Korvey-ben alapított új kolostor tanára és prédikátora lett. Itt érte különleges hivatása, amely az északi misszióra rendelte.

Már a VIII. század folyamán is többször felmerült Dánia és Svédország misszionálása. El is indultak néhányan e céllal, de sikert nem értek el. Huszonöt éves volt, amikor apátja, Wala a császár kérésére, aki szerzeteseket kért a dán király mellé, Oszkárt jelölte ki. Szerzetestársai közül csak egyetlenegy, Autbert csatlakozott hozzá.

Dániában Oszkár azonnal hirdetni kezdte az evangéliumot. Ám a következő esztendőben már elűzték őket.

829-ben újabb lehetőség nyílt a misszió előtt: Björn svéd király meghívta Oszkárt, aki az időközben meghalt Autbert helyett Witmaral indult útnak, és 830-ban kötöttek ki a Stockholmtól nyugatra lévő Birkában. Itt épült az ország első keresztény temploma.

Másfél év múlva jelentést küldtek a császári udvarba, s ennek alapján Lajos császár úgy látta jónak, hogy birodalma északi határán alakítson ki missziós központot, mégpedig Hamburgban. Oszkárt kinevezték missziós püspöknek. A püspökséget a 831. évi diedenhofeni birodalmi gyűlésen alapították meg, Osz-

kárt 832-ben szentelte fel a metzi püspök, Drogo. IV. Gergely pápa érseki címet adott Oskárnak, és kinevezte egész Skandinávia pápai legátusává, ami azt jelentette, hogy az egész északi terület misszionálását rábízta.

Oszkár ezután püspökké szentelte egyik munkatársát, Gautbertet, és Svédország térítésére küldte, maga pedig Dániában maradt, és Hamburgból intézte az ország népének megismertetését a kereszténységgel.

Élete nagy megpróbáltatása 845-ben érte, amikor egész addigi munkáját megsemmisítették: a normannok lerombolták Hamburgot, a dánok fellázkodtak a kereszténység ellen, a svédek pedig elűzték Gautbertet. Oskárnak is futnia kellett, s maga mögött hagyva feldúlt székhelyét, Brémába menekült.

Oszkár 858-ban brémai püspök lett, s a hamburg-brémai egyesített egyházmegye 864-ben jöhetett létre. Eközben Oszkár újrakezdte Dánia és Svédország térítését. 852-ben Sigtunába ment, ahol Olaf svéd király népével együtt megkeresztelkedett. A püspök elszánt bátorsága, a király jóakarata és egy népszavazás – melyen a kereszténységet választották – jelentette azt a kedvező helyzetet, amelyből a kegyelem az országra áradhatott. Oszkár hamarosan egyik tanítványára, Rimbertre bízta a svéd misszió folytatását.

L. K.

675, Ho 164 – ÉE 516, Ho 203 – ÉE 222.

FEBRUÁR 3., PÉNTEK – *Szent Balázs püspök és vértanú vagy Szent Anszgár (Oszkár) püspök emléknapja* (Linda) – Zsid 13,1–8 – Mk 6,14–29.

FEBRUÁR 4., SZOMBAT (Ráhel, András, Csenge) – Zsid 13,15–17.20–21 – Mk 6,30–34.

FEBRUÁR 5., ÉVKÖZI 5. VASÁRNAP (Szent Ágota, Alíz, Ingrid) – Iz 58,7–10 (*Ha segítesz a rászorulóknak, akkor majd felragyog világosságod.*) – 1Kor 2,1–5

(*Jézus Krisztust, a megfeszítettet hirdetem nektek.*) – Mt 5,13–16 (*Ti vagytok a világ világossága.*) – **Zsolozsma:** I. zsolttárhét – **Énekrend:** Ho 257 – ÉE 589, Ho 257 – ÉE 148, Ho 144 – ÉE 594, Ho 203 – ÉE 232.

A hét liturgiája

A év

FEBRUÁR 2., CSÜTÖRTÖK – URUNK BEMUTATÁSA (GYERTYASZENTELŐ BOLDOGASZSZONY) ÜNNEPE (Kata, Karolina) – Mal 3,1–4 vagy Zsid 2,14–18 – Lk 2,22–40 vagy Lk 2,22–32 – **Énekrend:** Ho 161/163 – ÉE 676/777, Ho 162 – ÉE

JANUÁR 29., ÉVKÖZI 4. VASÁRNAP (Adél, Valér) – Szof 2,3; 3,12–13 (*Meghagyom közöttetek a szegényeket és alázatosakat.*) – 1Kor 1,26–31 (*Isten azt választotta ki, ami a világ szemében gyöngye.*) – Mt 5,1–12a (*Boldogok a lélekben szegények.*) – **Zsolozsma:** IV. zsolttárhét – **Énekrend:** Ho 223 – ÉE 587, Ho 223 – ÉE 147, Ho 134 – ÉE 595, Ho 201 – ÉE 221.

JANUÁR 30., HÉTFŐ (Martina, Jácinta) – Zsid 11,32–40 – Mk 5,1–20.

JANUÁR 31., KEDD – **Bosco Szent János áldozópap emléknapja** (Marcella) – Zsid 12,1–4 – Mk 5,21–43.

FEBRUÁR 1., SZERDA (Ignác, Gitta, Szevér) – Zsid 12,4–7.11–15 – Mk 6,1–6.

Ahol sokan „hazatalálnak”

A Csak Egyet Szolgálat nappali melegedőjében jártunk

Budapest VI. kerületében, az Izabella utcában van egy pincehelyiség, ahol szívmengető dolgok történnek: naponta átlagosan százhusz hajléktalan ember kap ételt, meleget, szeretetet, s tapasztalja meg Isten gondoskodását sok jó szándékú és hittel teli ember gondoskodásán keresztül. Ez a hely sokak otthona.

A reggeli előtt kicsit várakozni kell a bejárat előtt, de a beléptetés szervezeten zajlik, kisebb csoportokban mindenki bejut ebbe a szépen rendben tartott pincehelyiségbe. Meglepően jó a hangulat, sokan mosolyognak, viccelődnek, pedig esős, hideg téli reggel van, sokan bizonyára nehéz éjszakát tudnak maguk mögött. Télen körülbelül százötven hajléktalan ember fordul meg itt minden egyes napon.

„Hazataláltam” – mondja Ajándék, aki egy éve dolgozik itt szociális munkásként. S ahogy elkezdek körbejárni, egyre inkább úgy érzem, sokan vannak, hajléktalan emberek, dolgozók, önkéntesek, akik úgy járnak ide, mintha hazajönnének. Még akkor is, ha az otthon érzése mást jelent annak, akinek nincs otthona, aki egy kis melegért, ételért, odafigyelésért érkezik, mint annak, akinek mások segítségével válik teljessé az élete. Mindannyian közösségre találunk ezen a helyen. Emberi közösségre, amire mindenkinek szüksége van, hívó közösségre, amit sokan keresnek a szívük mélyén. Ahogy egyre beljebb haladok a térben, és mélyebbre az emberi kapcsolatokban, úgy válik egyre különösebbé a közeg: belépéskor még el tudtam különíteni, ki segít, és kit segítenek, de ahogyan mind kézzelfoghatóbbá válik a termekben időző emberek közötti testvéri kapcsolat, úgy bizonytalanodom el abban, hogy ki miért van itt.

Lászlóval kezdek beszélgetni: tanult ember, gyengeáramú mérnök, aki soha nem dolgozott a szakmájában. Az utóbbi időben bankoknál és biztosítótársaságoknál vállalt ügynöki munkát, de most éppen állás nélkül van. Kicsit homályos a története, de nem firtatom, látszik rajta, hogy nem könnyű az élete, ugyanakkor az is, hogy vannak céljai. A lakás, ahol a feleségével élt, az apósáé volt, a válás után hajlék nélkül maradt. Most egy nehezen kifűthető házban húzza meg magát. Büszke arra, hogy tanult ember, és József Attilától idéz annak érzékeltetésére, milyen nehéz az iskolázatlan munkásemberek sorsa: „ki a gyár körül őgyeleg; / helyén a kapszlit nő kapdossa / s elfakult fejű kigyerek”.

Marika néni adja neki a teát. Szép, idős asszony, aki a 88. évében jár, és úgy érezte, szeretne tenni valamit másokért. Egy misén hallott a szolgálatról, kapott egy szórólapot, és utánajárt. Tetszik neki, hogy az emberek szolgálatával Istent szolgálják. „Öröm itt lenni. A legszebb, amikor visszamosolyognak rám – mondja, és hozzáteszi: – Elég messze lakom, de Budapesten a közlekedés nem probléma, hál’ Istennek.” Mellette Ábel osztja a reggeli szendvicset, ő a Műszaki Egyetemre jár mesterképzésre: „Mi vagyunk a csütörtöki csapat, összeszokott páros” – mondja. Az egyetemi környezetben társai nagy részének a családi háttére rendezett, úgy érzi, itt realisabb képet kap a világról, és érzékenyebbé válik.

Egy pincehelyiségben vagyunk, szép tiszta, fehér boltívek alatt, egyszerű asztalok, padok, székek között; a falakon sok a kép, fotók, plakátok, rajzok mindenütt... Otthonos itt. Nagy a nyüzsgés, de békés a hangulat, mindenki el van foglalva valamivel, vár a reggelire, internetezik, telefonál, beszélget a szociális munkásokkal, vagy egyszerűen pihen. Levente egy buszon aludt az éjjel, fáradtan érkezik, nincs kedve beszélgetni. Szégyenlős büszkeséggel azért azt elmeséli, hogy maga is dolgozott a helyiség falainak kialakításán, gletelésén. Munkát keres, mert haza akar majd menni Erdélybe, s addigra össze akar szedni valamennyi pénzt. A kávéra vár, mint sokan. Látszik, hogy ez fontos nekik, hozzátartozik a reggelhez, ahogy nekem is.

Kilencor már a repetáért jönnek. Vannak élelmесek, akik újra bemuatkoznak, mintha még nem találkoztunk volna – mondja nevetve az egyetemista Enikő, aki önkéntesként

Kezd egyre kibogozhatatlanabbá válni számomra, hogy ki segít, és kit segítenek. A szociális munkásként egy éve itt dolgozó Ajándék, akiről már említést tettem, huszonhat éves a szociális szférában van. Hivatásának érzi a hajléktalanok gondozását. 2019-ben Felkai Béla-díjat kapott érte, az év legjobb szociális munkása kitüntetés, amelyet hajléktalan emberek ítélnek oda. Annyira nagy hatást tett rá ez a hely, hogy októberben megkeresztelkedett, elsőáldozó lett, bérmlázott. Már régen megtért, csak nem találta a helyét a felekezetek között. „Most pedig hazataláltam” – mondja derűsen. Mesél Sándorról, aki aztán a dicsőítésen is részt

Kunszabóné Pataki Anna: Ha egy ember elhiszi, hogy értékes, hogy szeretik, akkor van motivációja

a kávé adagolja, és sok mosolyt, kedves szót is ad mellé. Amikor pedig kicsit elbeszélgetünk, pár perc alatt összefoglalja, miért jó itt önkénteskedni: „Nagyon élvezem, hogy megtapasztalhatom, mit jelent az emberi méltóság, és miben rejlik az én emberségem. Semmivel nem vagyok feljebb, mint mások, az Istentől kapott emberi méltóság benne van mindenkiben. Nagyon sok értékes embert ismerek meg itt, és a saját emberségemről is rengeteget tanulok. A dicsőítéseken a legvalószínűbb gondolatokat mindig ők mondják, mert mi sokszor okosnak szeretnénk tűnni, különleges, nagy dolgokat akarunk mondani, ők meg színtiszta elmondják, ami bennük van. Ezt az őszinte emberséget is kapom tőlük. Más helyeken sokszor jónak érzem magam, mert teszek valami jót, de itt nem ez van, ezt egyszerűen élvezem.” S még hozzáteszi: olyan is előfordult, hogy egy szép beszélgetés miatt nem tudott bemenni az egyik egyetemi órájára, de a beszélgetésből sokkal többet tanult.

Sándor viccelődik, mindenki a barátja, és büszke arra, hogy vele soha nincs probléma. Tíz éve jár ide, otthon érzi magát, itt teljesülnek az alapvető vágyai: meleg van, tisztaság, adnak enni, lehet fürdeni.

Anna fiatal szociális munkás, fogadja a vendégeket, intézi ügyes-bajos dolgaikat, állást, szállást keres nekik. És mit szeret itt a legjobban? Azt, hogy missziós lelkületű a hely, nem kliensként kezelik az ide érkezőket, hanem az embert látják bennük, Isten gyermekét.

vesz: egy nehéz élet után most szállón lakik, és villamosvezetőnek tanul. Szép példa arra, hogyan változtathat meg egy embert a másik ember hittel teli, gondoskodó szeretete, és hogyan válik aztán a megajándékozott maga is ajándékká mások számára.

Ágnes nővér a Szent Szív Társaság tagja, két és fél éve segít, ő tartja keddenként az egyik imaalkalmat. „Nyílik egy tér, ahol észrevehetjük, hogyan munkálkodik Isten az éle-

resen járnak az imaalkalmakra, úgy alakítják a munkájukat, hogy itt lehessenek, és szinte mindig akadnak újonnan érkezők is.

A dicsőítő imára kört alkotunk, tízen-tizenöten. A körön kívül többen figyelnek, bátortalanul közelednek, leülnek. A körön belül vannak dolgozók, önkéntesek, hajléktalanok és olyanok, akik már kikerültek a hajléktalanságból. Ahogy telik az idő, egyre inkább méltatlannak érzem magam arra, hogy meghallgassam az őszinte kitérőket. Bizalmas alkalom ez, valóban azt érezni, amit Enikő olyan szépen megfogalmazott: ők színtiszta beszélnek, nem akarnak jobbnak tűnni. Otthon érzem magam: egy közös otthonban, Isten tenyerében, testvéri közösségben vagyunk.

Kunszabóné Pataki Anna volt az, aki megálmodta ezt a missziós helyet. Ötgyermekes anyuka, szociálpolitikus, férje Kunszabó Zoltán, az Esztergom-Budapesti Főgyházmegye diakónusa, az Új Jeruzsálem közösség vezetője. Egyetemistaként lett édesanya, tizennyolc évesen át otthon volt a gyerekekkel, nem gondolta, hogy lesz majd saját komoly feladata. Elmeséli, hogy kicsi korától kamaszkoráig maga is megélte a szegénységet, a „nincs” stigmáját, pedig polgári családba született. Édesanyja beteg volt, alkoholista édesapja korán meghalt. Kamaszkorában szerencsére rendeződött a

ber találkozik az életében Jézus Krisztus szeretetével.

A rendszerváltozáskor szociálpolitika szak is indult az ELTE-n, a gyerekek mellett itt tanult és szerzett diplomát. Az Új Jeruzsálem közösség az utcán végzett missziót, ő otthonról támogatta azokat, akik a szegények közül elkezdtek a közösségbe járni. 2007-re már több mint húsz ember volt, akit sikerült a misszió által tartósan kihozni a hajléktalanságból. Ha egy ember elhiszi, hogy értékes,

A missziót a Csak Egyet Szolgálat Alapítvány támogatja, hogy a segítség szélesebb társadalmi összefogásává váljon. Magánemberek és cégek adományaiból vásárolják a gyógyszereket, és teszik jobbá az étkezést a hozzájuk érkezők számára. Ha segíteni szeretne, itt tájékozódhat a támogatás lehetőségeiről:

<https://csakegyett.hu/hogyansegithetsz>

hogy szeretik, akkor van motivációja – hangsúlyozza, és hozzáteszi: – Sokat segít, ha közbenjáró imával is segítik, hogy ne essen vissza a régi szenvedélyeibe. Ezek miatt szakemberhez is elküldik a támogatásra szorulókat. Mint mondja, világossá vált számára, hogy missziós szociális szolgálatra van szükség, és arra,

hogy egyesével, személyesen tudják segíteni az embereket.

2007-ben volt Budapesten a Városmisszió, amelynek két programjára jutott el. Ott volt a bazilikában Nicky Gumbel előadásán. Csak ült, elveszve a tömegben, és nagyon erősen érezte a frusztrációt: eljön ide imádkozni, de útközben átlépi az utcán a hajléktalanokat. Hiába van nála aprópénz, szendvics, süti, ez kevés, hiszen továbbmegy, és nem változik semmi. Ott született meg benne a név: Only One Mission. Sokáig másokkal együtt imádkoztak, hogy mit tegyenek, könyörögtek Szent Ritához, és lassan kikristályosodott, hogyan kell egy intézményt létrehozni, a szakhatósági engedélyeket megszerezni. Sorra érkeztek a lehetőségek, Isten átlendítette őket az akadályokon. „Nem vagyunk jobbak senkinél, a Szentlélek ajándéka, hogy velük tudunk lenni – vallja. – Lassanként alakult ki, hogyan kell jól, okosan csinálni ezt, és megéri.”

Thullner Zsuzsanna
Fotó: Szeidl Marian

Éljük pazarlóan a szeretetet!

Szent Margit ünnepe Győrben

(Folytatás az 1. oldalról)

A Margit-szigetre készült volna eredetileg a Szent Margit-szobor. Mivel a harminckilenc pályamű közül a szobrász alkotása a második helyen végzett, az nem a Margit-szigetre került végül, hanem Győrbe, a Püspökvár kertjébe, méghozzá úgy tájolva, hogy a lemenő nap fénye áttörhessen a kompozíció gótikus csúcsíveinek résein és Margit alakján.

Sötétben, kezükben égő mécsekkel gyülekeztek a papok, kispapok és a hívek, hogy a Püspökvár kertjében Margittal együtt fohászkodjanak. A hittudományi főiskola növendékeinek kórusa Horváth Csaba kispap *Himnusz Árpád-házi Szent Margithoz* című művét énekelte, mely középkori hangzásával betöltötte a teret, majd az összegyűlt hívekkel együtt az Isten, hazánkért kezdetű népének.

A résztvevők a mécseket elhelyezték a szobor előtt, és átvonultak a székesegyházba, ahol Bognár István spirituális vezetésével elemezték az esti dicsőítést, orgonakísérettel.

A főpásztor által bemutatott szentmisén koncelebrált Reisner Ferenc, a győri szeminárium rektora, Bognár István spirituális, Simon Dávid székesegyházi káplán és Végerbauer Richárd prefektus.

Veres András a szentmise elején elmondta, legalább két dologért tiszteljük Árpád-házi Szent Margitot. Egyrészt azért a tisztaságért, amit hordozott egész életében. A püspök ennek kapcsán imádkozott azért, hogy akik erre az életformára vállalkoztak, de mindenki más is az állapotbeli tisztaságát meg tudja őrizni, és abban Isten iránti szeretetét, odaadását kifejezni. „Másképp gondolkodjunk azokra, akik ebben az órában vagy ezen a napon különös módon imádkoznak népünkért, hazánkért,

hiszen Szent Margit egy volt azok közül, aki nemcsak imádkozott, hanem egész életét vezeklő módon né-

mutatja önmagát, a leginkább Jézus Krisztusban vált láthatóvá számunkra – folytatta szentbeszédét a püs-

pünkért, nemzetünkért, annak sorsa jobbra fordulásaért ajánlotta fel.”

Az okos és balga szüzek példázatáról szóló evangéliumi részletet követően a megyéspüspök elsőként Szent Margit életéről beszélt. Mint mondta, mindannyian tudjuk, hogy szülei a tatárdúlás idején felajánlották őt Istennek a nemzet megmeneküléséért. Margit, amikor felnőtt, tudatosan vállalta ezt az önfeláldozó, önmagát odaadó életet.

„Felvetődhet bennünk a kérdés: vajon szülei iránti tiszteletből, azaz emberszeretetből vállalta ezt, vagy az Isten iránti szeretetből? De felmerülhet az a kérdés is: lehet az Isten iránti szeretet olyan mértékű egy emberben, hogy az egész életét odaadja a szolgálatra? Hiszen Istent soha senki nem látja. Mekkora hit kell ahhoz, hogy valaki így odaadja az életét, mint ahogyan ő tette!”

Istent nem láthatja senki, mégis a láthatatlan Isten sokféleképpen meg-

pök. – A szentségekkel is önmagát adja, és a szentekben is, akik Isten szeretetét megismerték. Minden emberszeretet az Isten iránti szeretetből

szarjad. A szeretet áldozatokban akar megmutatkozni.

Aki igazán szeret, nem retten meg attól, hogy odaadja magát egészen a másik ember szeretetének.

Miből születnének a házasságok, ha nem ebből az önmagát teljesen odaadó szeretetből? De lehetséges az is, hogy valaki az Istennek adja magát, mert megismerte Isten iránta való szeretetét – tette hozzá.

A püspök a latin mondást idézte: „amor omnia vincit”, azaz a szerelem mindent legyőz, de felhívta a figyelmet arra, hogy az amor szót szeretetnek is lehet fordítani. Tehát: „A szeretet képes mindent legyőzni, minden bizonytalan érzést, minden félelmet a jövőtől, a világ sorsától. Aki megismeri a szeretetet, az a rabjává válik.”

Ennek kapcsán felidézte Gárdonyi Géza *Isten rabjai* című művéből azt a részletet, melyben János, a ker-

az érzelmek rabja. „Testvér, mi is rabok vagyunk?” – teszi fel a kérdést a barátának, aki így felel neki: „Mindnyáján rabok vagyunk, Isten szeretetének rabjai.”

Aki megismeri a szeretetet, az a rabjává válik, és szeretne érte minden áldozatot meghozni.

Vajon Szent Margit szülei részéről szabad volt egy ilyen életet kérni a gyermeküktől, hogy a nemzet megmentésére áldozza magát? – tette fel a kérdést, majd rámutatott: látni kell, hogy a szülők igyekeztek gyermekük számára a legnagyobb szabadságot megteremteni. Eljártak annak ügyében, hogy a pápa felmentse gyermeküket ezen ígért alól. Szent Margit nem engedelmességből, hanem a szülei és legfőképpen Isten iránti szeretetből akarta élni ezt az odaadott életet – emelte ki.

A szentek az Isten szeretetért való vágnak halnak meg. A vele való találkozás arra készíteti az embert, hogy az ő szeretetét viszonzza mind az ember, mind Isten felé. „Akinek élő hite van, az elindul a szeretet útján. Aki nem képes igazán szeretni, az nem képes házasságot sem kötni. Aki igazán szeret, az a másik szeretetében képes lemondani önmagáról és mindarról, ami van. Egyre inkább érik benne az önátadás vágya.”

Veres András úgy fogalmazott, a szeretet természete, hogy pazarló: Isten szeretete is így mutatkozik meg előttünk. Akkor járjuk igazán a szeretet útját, ha a szeretetet pazarlóan, fenntartás nélkül képesek vagyunk élni. Senkinek nincs nagyobb szeretete annál, mint aki önmagát adja azokért, akiket szeret, bármilyen életformában feltétel nélkül, nemcsak egy-egy alkalomra, évre, hanem egy egész életre – zárta beszédét a püspök.

Vámosy Erzsébet
Fotó: Lambert Attila

A fogyatékkal élők támogatásaért

A Győri Egyházmegyei Karitás kezdeményezése

Támogató szolgálat indult január 1-től a Győri Egyházmegyei Karitásnál, mellyel a győri és a pannonhalmi járás fogyatékkal élő lakosságát segítik.

A Győri Egyházmegyei Szent Erzsébet Caritas alapítvány égisze alatt megvalósuló szolgálat célja azok segítése, akik számára komoly nehézséget jelent a megfelelő színvonalú életminőség fenntartása.

A támogató szolgálat három segítségi formából áll: Tájékoztatás, valamint tanácsadás nyújtása azon fogyatékkal élők számára, akik meg kívánnak ismerkedni a támogató szolgálat lehetőségeivel.

Szállító szolgálat speciálisan kialakított gépjárművel, előzetes egyeztetést követően az alapvető szükségletek kielégítését segítő szolgáltatásokhoz, közszolgáltatásokhoz való hoz-

zájítás biztosítása. A szállító szolgálat révén a rászoruló eljuthat többek között a munkahelyére, esetlegesen oktatási intézménybe, illetve az őt ellátó alap- és szakellátást biztosító szociális és egészségügyi szolgáltatóhoz.

Személyi segítség a karitás két segítőjével, akik a rászoruló személy aktív közreműködésével segítséget nyújtanak személyi higiénés, életviteli vagy életfenntartási szükségletek kielégítéséhez, a társadalmi életben való teljes jogú részvételhez: az önálló munkavégzéshez, tanulmányok folytatásához, szociális és egészségügyi szolgáltatások igénybevételehez, továbbá kulturális, művészeti, sport- és szabadidős tevékenységek végzéséhez (pl.: bevásárlás, hivatalos ügyek intézése, étkezés biztosítása, gyógyszer felírása, beszélgetés, otthon tör-

tendő gondozás). A támogató szolgálat térítésszámítási köteles. A térítési díj megállapítása a törvényi előírásoknak megfelelően, valamint jogszabályban meghatározott számítás, illetve jövedelemnyilatkozat alapján történik.

Kérlek azokat, akik saját maguk ilyen jellegű segítségre szorulnak vagy családtagjuknak, rokonuknak, ismerősüknek van szüksége erre a győri vagy a pannonhalmi járásban, jelezzék az Egyházmegyei Karitás munkatársainak az alábbi elérhetőségeken: +36-96/283-038, tamogatoszolgalat@gyorikaritasz.hu.

Forrás és fotó: Győri Egyházmegye

Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye

Új püspöki helynök az oktatás területén

Heidelsperger István január 11-én találkozott az intézményvezetőkkel és a gazdasági vezetőkkel a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye vezetői tanácskozásán a püspöki hivatalban.

Heidelsperger István esperest, plébánost és iskolalelkészt 2022. november 26-i hatállyal nevezte ki Palánki Ferenc megyéspüspök – korábbi feladatai meghagyásával – az egyházmegye oktatási ügyekért felelős püspöki helynökévé, miután Fodor András gazdasági ügyekért felelős püspöki helynök nyugdíjba vonult.

A püspöki helynök rész vesz az egyházmegye kormányzásában, látogatja az iskolákat, segíti az iskolalelkészek, az intézményvezetők munkáját, az iskolai lelkipályakörök, az iskolalelkészek találkozóinak megszervezését.

Heidelsperger István a vezetői tanácskozáson hangsúlyozta: fontosnak tartja, hogy a hit átadásában legyen egyensúlyban a hitismeret és a hitélmény. „Nem elég csak az ismeret átadni, az életélményként kell hogy megélje a gyermek, amit nem fog elfelejteni. (...) Az a cél, hogy a gyermekek, akiket oktatunk, neve-

lünk legelőször is jó emberek, majd jó keresztények és jó szakemberek legyenek” – fogalmazott.

Az új oktatási ügyekért felelős püspöki helynök úgy véli, a megélt élmény bevésoódik a szívünkbe. Amit a gyermek az óvodában, általános iskolában megtanult, azokat elfelejtheti, de a kicsi korban megélt

élményeket soha nem fogja. A tanácskozáson azt is kifejtette, hogy a katolikus iskola legfőbb erénye nem pusztán a tudás átadása, hanem rávilágít a hit és az értelem egységére, azok egymásra épülésére. „A hit és az értelem mindig kézben fogva kell hogy járjon, és akkor lehet igazán magasabb szintre lépni” – mondta.

Heidelsperger István elmondta: szeretné, ha az egyházmegye intézményei összehangoltan dolgoznának. A hitoktatásban szolgáló iskolalelkészek és a hitoktatók nagyon jól végzik a maguk munkáját, de egymás sikeres nevelési, oktatási módszereiről keveset tudnak. „Fontosnak tartom, hogy ezeket majd egy közös fórumon, online vagy személyes találkozás során megosszuk egymással, hiszen nincs két egyforma lelkipásztor, sem hitoktató” – hangsúlyozta.

Heidelsperger István életútjáról és korábbi szakmai tapasztalatairól bővebben az egyházmegye oldalán olvashatnak.

Forrás és fotó:
Debrecen-Nyíregyházi
Egyházmegye

A pornográfia tévútra visz

Beszélgetés Tokodi László domonkos szerzetessel, a Szent II. János Pál Intézet elnökével

(Folytatás az 1. oldalról)

Ha például éppen akkor ébred fel és megy át a szüleihez egy kisgyerek, amikor egy ilyen jelenet megy a tévében, az a fél másodperc is elegendő lehet ahhoz, hogy beleégjen az agyába a pornográf tartalom.

A Szent II. János Pál Intézet tevékenysége alapvetően a házasságra való felkészítés, a család megerősítése, a gyermekáldás és a gyermeknevelés segítése. Pornográf tartalmakkal kapcsolatos, gyerekeknek szóló könyv eddig nem volt a magyar könyvpiacra, így a szülők sokszor segítség nélkül maradtak, ha erről a témáról szerettek volna beszélgetni a gyermekeikkel. Az intézet vezetője ezért úgy gondolta, mindenképpen szükséges magyar nyelven is kiadni Kristen A. Jenson kötetét.

Tokodi László OP statisztikai adatokat is ismertetett a pornográfiával kapcsolatban. Csonka Balázs 2019-ben megjelent *Kész fantázia – Amit tudni akartál a pornográfiáról, de soha nem merted megkérdezni* című könyve a pornográf tartalmakat megosztó legnagyobb weboldal, a Pornhub kimutatásaira hivatkozva közli: a felhasználók 31 százaléka a 17–24, 29 százaléka a 25–34, 17 százaléka a 35–44, 11 százaléka a 45–54, 7 százaléka az 55–64 éves, 4 százaléka pedig a 65 évnél idősebb korosztályból kerül ki. A kutatások szerint a tizenévesek döntő többsége látott már pornográf tartalmat, és minden harmadik serdülő rendszeres felhasználónak számít ezen a téren. A hazai kutatások során több mint 12 ezer felnőttet kérdeztek meg arról, hány évesen látott először pornográf tartalmat, illetve serdülőként milyen rendszerességgel nézett ilyet. A válaszok alapján 18 éves koruk előtt a nők 69, a férfiak 86 százaléka látott pornográf képeket, filmet, videót. Tizenégy éves kor alatt ez az arány a nőknél 32, a férfiaknál 48 százalék. Ami a rendszerességet illeti, kamaszként a férfiak fele, a nők negyede nézett pornót legalább hetente, s minden harmadik férfi és minden hetedik nő ennél is gyakrabban. Tizenéves korban napi szinten a férfiak 14, a nők 1,5 százaléka használt ilyen tartalmakat. A kérdőívet kitöltők átlagéletkora 39 év volt. A kutatás alapján megállapítást nyert: az online pornófogyasztás robbanásszerű térnyerése elsősorban a széles sávú internet elterjedésével hozható összefüggésbe. Ezért külön is kiértékeltek a 30 éves vagy annál fiatalabb kérdőív-kitöltők válaszait, azokat, akiknek életében a széles sávú internet korszakának beköszönte a serdülőkorukra esett vagy megelőzte azt. A nők esetében jelentős generációs különbséget nem találtak a kutatók. A férfiaknál viszont a következő változást tapasztalták: a válaszadás idején 30 éves vagy annál fiatalabb férfiak 80 százaléka tizenéves korában legalább hetente egyszer nézett pornográf filmet,

videót. 57 százalékuk minimum heti három-négy alkalommal, 30 százalékuk naponta, 7 százalék pedig naponta többször is.

A Szent II. János Pál Intézet elnöke kifejtette: a széles sávú internet elterjedése előtt fő-

zaspárról, ahol a férj és a feleség a gyermekáldástól való féltelenség miatt nem él szexuális életet, ami nonszensz, hiszen a Katolikus Egyház is támogat olyan módszereket, amelyek mindenféle fogamzásgátló szer vagy eszköz nélkül is le-

gyok, úgysem fog szeretni. Ugyanakkor vágyik a szeretetre, az együttlétre, a szexualitásra, s ha másképpen nem megy, hát megoldja pornóvideók nézésével. Ha az alapvető magabiztosság megvan valakiben, akkor sokkal könny-

életében nincs igazi szeretet-megtapasztalás, az ürességet él meg. Ha valaki nem érzi, hogy Istennek és a szüleinek szeretett gyermeke, akit nem az eredményeiért szeretnek, hanem önmagáért, akkor valami módon ki akarja majd érdemelni a szeretetet. Teljesíteni akar, mert azt gondolja: nem én vagyok a fontos, hanem az, amit csinálok. Meg kell ezt tanulnom. Hol tanuljam meg? A pornográfia jó eszköznek tűnhet számára. A pornóvideókban majd megmutatják, hogyan kell a szexualitást profi módon csinálni. És akkor ez lesz fontos számára. Holott nem ez a lényeg. Hanem az, hogy egy kapcsolatban az ember megtapasztalhatja a társa feltétlen szeretetét, és ehhez nem kell semmilyen teljesítményt felmutatnia. Ez a szexualitás lényege: hogy az ember nemcsak lelki, hanem testi szinten is megtapasztalhatja ezt. Emellett közvetlenül és különleges módon megélheti azt is, hogy a házasságban a szexualitás teremtő erővel bír. A pornográfiában ez fel sem merül, szó sincs benne a gyermekről, arról, hogy az egész kapcsolat célja valahol a teremtés. A házasságban megélt szexualitásban ezzel szemben nemcsak én vagyok, hanem mi vagyunk, és még egy harmadik is megjelenik a kapcsolatban. A szeretet a termékenységről is szól, a pornográfia viszont mindig csak egyetlen emberről, és arról, hogy nem kell senki és semmi, egyedül én elég vagyok. Ez egoizmust szül, egy

gaskodik, holott ott van a lakoma. Isten nem arra hív minket, hogy nyomorogjunk, hanem hogy kiteljesedjünk, de ez csak a házasságban és a szeretetben lehetséges, a kapcsolatban megélt szexualitásban. A házastársi kapcsolatra a szexualitás egyfajta pecsétet nyom, még jobban megerősíti. Ez testbeszéd, kommunikáció, de az kell hozzá, hogy engedjem megszólalni a másikat is. Szent II. János Pál pápa a *Szentírásra* alapozva fogalmazta meg *A test teológiája* című könyvben: az ember nemcsak lélek, hanem lélek és test szétválaszthatatlan egysége. A halállal e kettő elválik egymástól, de ez nem normális állapot, a mennyben a szentek alig várják, hogy feltámadhasanak testükben, és végre beteljesedhessen az üdvösség. A szexualitás szoros kapcsolatban áll a valódi szeretettel és Istennel. Az éroszélmény, a jó szexualitás istenélményt ad az embernek.

A valódi emberi kapcsolatokhoz szükség van szeretetre, áldozatra, erőfeszítésre, míg a pornográfiához egyikre sem. A domonkos atya ezzel a felvetéssel kapcsolatban Jézus szavaira emlékeztetett: „Tágas a kapu, és széles az út, mely a romlásba visz – sokan bemennek rajta. Szűk a kapu és keskeny az út, amely az életre vezet – kevesen vannak, akik megtalálják.” (Mt 7,13–14) A könnyebb mindig vonzóbb, de ez csak a most. A kiteljesedést ez nem adja meg.

Kristen A. Jenson könyveit a Boldogságos Szűz Mária szeplőtelen fogantatásának ünnepén mutatták be. A Szent II. János Pál Intézet elnöke elmondta: ez tudatos döntés volt, a tisztaságot szeretnék felragyogtatni. Nagyon fontos, hogy a szeméremérzet mint erény a helyén legyen bennünk, és erős legyen, mert csak így tudjuk megőrizni a teremtéskor kapott tisztaságunkat. A két könyv segít néven nevezni a dolgokat, s egyértelműen kimondani, hogy mi a jó, és mi a rossz. Ha ezt megtesszük, könnyebb lesz együtt élnünk a környezetünkben tapasztalható rossz hatásokkal is, amelyekre befolyásunk ugyan nem lehet, de kialakíthatjuk a hozzájuk való megfelelő viszonyunkat. A pornográfiával kapcsolatos helyes látásmód megszűlésében döntő szerepe van a családnak. Ha a szülők nem beszélnek erről a témáról a gyermekeikkel, akkor majd mások megteszik ezt, de könnyen lehet, hogy nem a megfelelő értékrend szerint. A két könyv hasznos szókincset és módszereket ad a szülőknek a pornográfiával kapcsolatos beszélgetésekhez, amelyekre szükségük van a gyerekeknek ahhoz, hogy világossá váljon számukra, milyenek is a jó, illetve a rossz képek. Ezt mindig egyértelműen meg lehet állapítani, a határ nagyon éles.

(A könyvek megrendelhetők az intézet honlapján: www.janos-palintezet.hu.)

Bodnár Dániel
Fotó: **Fábián Attila**

Amikor a másikra már nem személyként tekintek, hanem tárgyként, aki csupán kiszolgálja az igényeimet, akkor ott nincs helye a szeretetnek

hetővé teszik a gyermekáldás elkerülését.

László atya leszögezte: a szexualitás iránti vágy hasonló az éhséghez. Ha az ember éhes, ennie kell. Ugyanakkor minden férfi és nő alapvető vágya, hogy társa legyen, megélje a szeretetet a másikkal. Elsősorban erről szólna a szexualitás, aminek kiforgatott változata a pornográfia.

Beszélgetésünk során szóba került az is, hogy a pornog-

nyekben kapcsolódik másokhoz, de ezt a magabiztosságot, ahelyett, hogy erősítenék, sokszor inkább leépítik az emberekben. Az egész probléma oka egy szóval összefoglalva: a bűn. A bűn pedig bűnt szül, és kialakulnak a bonyolult rendszerei. Egy apró tett lavinát indíthat el. Hatással vagyunk egymásra társadalmi szinten is. Ha rosszat teszünk, az nem csak nekem rossz, a másiknak is ártok vele. Ha a

Kristen A. Jensonnak e témáról szóló könyveit tavaly decemberben mutatták be a Szent II. János Pál Intézetben

ráfia robbanásszerű terjedése mögött bizonyos érzelmi elsi-városodás is állhat. A domonkos szerzetes ezzel kapcsolatban elmondta: atomizálódik a társadalom, nemcsak a család, hanem mindenféle közösség felbomlóban van. Hiányoznak a valódi társas és közösségi élmények, s az a kérdés is felmerül, hogy van-e kapcsolatunk önmagunkkal. Nagyon sokan nem ismerik és nem is értékelik önmagukat. Ez összefüggésben lehet azzal is, hogy otthon vagy az iskolában olyan elvárásoknak tették ki őket, amelyeknek nem feltétlenül tudtak megfelelni, és nem tapasztalhatták meg azt, hogy önmagukban is értékesek. Aki nem értékeli magát, az fél odalépni egy lányhoz, mert azt gondolja: csúnya va-

házasságban élők is a pornográfiához nyúlnak, azzal semmibe veszik önmagukat, és mindeneke előtt a társuk emberi méltóságát. Elszakadtunk Istentől. Ha nem ismerjük fel, hogy Isten, azaz a Szentháromság képére és hasonlóságára teremtett, kapcsolatra született emberek vagyunk, akkor eluralkodhatnak az életünkben az olyan jelenségek, mint a pornográfia. A Szentháromság műve, hogy nem csak az én létezik, hanem a te is. A szeretet mindig csak kapcsolatban működik. Ha csak én vagyok jelen valamilyen, nem tudok szeretni, és így a legfontosabb marad ki az életemből, mert szeretet nélkül semmi sincs. Isten maga a szeretet, nélküle pedig csak a semmi van. Akinek az

csak rólam szóló világot épít fel, s végül diktatúrába is átfordulhat: én mondom meg, mi legyen, a többiek csak eszröközök számomra. A pornográfia egyik nagy veszélye éppen az, hogy tárgyasítja a személyt. Amikor a másikra már nem személyként tekintek, hanem tárgyként, aki csupán kiszolgálja az igényeimet, akkor ott nincs helye a szeretetnek, eltűnt a te, eltűnt a közösség. A pornó egyfajta boldogságkeresés, de tévútra visz, mert annak a boldogságnak, amit egy kapcsolatban megélhetünk, csupán egy kis töredékét adja. A boldog házasságban megélt szexuális élmény mérhetetlenül több a pornográfia nyújtotta élvezetnél. Mégis van, aki inkább ezekhez a morzsákhoz ra-

Csicsergő mise Celldömölkön

Játék közben, pokrócon ülve hallgathattak szentmisét kisgyermekek és szülei január 14-én, szombaton a Nagyboldogasszony-templomhoz tartozó egykori kolostor épületében Celldömölkön, ahol a tervek szerint ezentúl minden hónapban tartanak „csicsergő misét”.

A szentmise szabályait megtartottuk, de a keretein lazítottunk – mondta Mikulyák László plébánoshelyettes, aki azt tapasztalta, hogy a szülők sokszor inkább el sem mennek szentmisére a gyermekükkel, mert tartanak tőle, hogy egyrészt a kicsi nem bírja fegyelmezettén végigülni a szentmisét, másrészt mocorgásukkal, esetleg sírásukkal zavarná a többi résztvevőt. Ezúttal a hideg padok miatt sem kellett aggódniuk a szülőknek: a kolostorepület padlójára pokrócot, plédeket terítettek, a gyerekek pedig

örömmel vették birtokba a rendhagyó játszóteret. Mikulyák László hozzátette: ha jobb idő lesz, talán átmennek a templomba is. A fő terv azonban az, hogy minden szombaton délután három óra körül várják a kisgyermekes családokat szentmisére, ami egyúttal jó alkalom a találkozásra, tapasztalatcserére, az örökök és az aggodalmak megosztására is.

Celldömölkön eddig ilyenre még nem volt példa, de az országban több helyütt már beváltotta a hozzá fűzött reményeket hasonló kezdeményezés. A gyerekek is a keresztény közösségünk részei, szeretnénk, ha ezt már kiskorban megtanulnák – hangsúlyozta a plébánoshelyettes. Ha igény mutatkozik rá, a jövőben baba-mama klubot is létrehozna a plébánián. A következő csicsergő szentmisét február 4-én tartják.

Forrás és fotó:
Szombathelyi Egyházmegye

Ők is látni akarják Jézust

Megáldották a Hajdúdorogi Főegyházmegye első bölcsődéjét

Szent Anna oltalma alatt kezdheti meg működését Hajdúdorogon a főegyházmegye első bölcsődéje. Ezzel újabb területen veszi ki részét az oktatási-nevelési feladatokból a görögkatolikus hitéhez leghűségesebb városban a görögkatolikus egyház. Az épületet Kocsis Fülöp metropolita január 12-én áldotta meg.

Hajdúdorog lakosainak több mint kétharmada a görögkatolikus felekezethez tartozónak vallja magát, közülük sok a kisgyermekes család. Az ő igényeikre alapozottan teljes oktatási intézményrendszert alakítottak ki a településen, így óvodáskortól kezdve egészen a középiskola befejezéséig van lehetőség görögkatolikus intézménybe beírni a gyermekeket.

A görögkatolikus óvodába jelentkezők közül évről évre több mint egy tucatnyit kellett elutasítani azért, mert a férőhelyek száma korlátozott, és a felvételnél a 3. életévüket betöltötteket részesítik előnyben. Emiatt vált egyre sürgetőbbé egy görögkatolikus bölcsőde kialakítása. A főegyházmegye a Terület- és Településfejlesztési Operatív Program (TOP) „Bölcsődei férőhelyek kialakítása, bővítése” tárgyú pályázaton mintegy 350 millió forintot nyert, aminek köszönhetően egy korszerű, 24 férőhelyes, két gyermekszobás intézmény épült fel.

Néhány hete a szegregációban élők számára szentelt fel közösségi házakat Kocsis Fülöp metropolita, aki Zakeus – szertartáson elhangzott – történetéből azt emelte ki, hogy ő egy kirekesztett, meg nem értett ember volt. Január 12-én pedig Zakeus alacsony termét emelte ki a főpásztor, a vámszedőnek ugyanis fára kellett másznia, hogy láthassa a Jerikón keresztül haladó Jézust.

„Sok kicsinyke kis ember jön majd ebbe az épületbe. Görögkatolikus egyházunk ezt a célkitűzést tartja szeme előtt, ezt szeretnénk nekik átadni és rajtuk keresztül a szülőknek, hogy ezek a piciny emberek látni akarnak. Ezek az apró emberek ne csak a társadalomba illeszkedjenek be,

annak viszonyait tanulják meg, hanem tanítsuk meg őket arra, hogy látni akarják Jézust. Mert akiben megszületik ez a vágy, annak rendben van az élete” – emelte ki a metropolita, majd hozzátette: „Egyfajta kulcsot kap a mindennapokhoz itt egy gyermek, így az örömben és a nehézségekben is fel tudja majd fedezni Krisztust.”

A beruházással hét új munkahelyet is teremtett a fenntartó: mindkét csoportban két-két kisgyermeknevelő és egy-egy dajka dolgozik majd főállású munkatársként, illetve egy fő bölcsődevezető is főállású dolgozó lesz. Az intézmény hivatalosan két hét múlva nyithatja meg kapuit, addig is várják a jelentkezéseket.

Forrás és fotó:
Hajdúdorogi Főegyházmegye

Párbeszéd, kísérés, szolgálat

Vácott találkoztak az egyházmegyék családpasztorációs munkatársai

A családreferensek szokásos évindító találkozóját január 13–14-én tartották Vácott, az Althann Vendégház és Konferenciaközpontban. A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) Családügyi Bizottsága kezdeményezésére létrejött esemény mindenkor célja a tapasztalatcsere, valamint az együttgondolkodás, a közös tervezés.

A programot Marton Zsolt váci megyéspüspök, az MKPK Családügyi Bizottsága elnöke nyitotta meg. Üdvözlőbeszédében megköszönte a jelenlévőknek tavalyi egész éves szolgálatukat. Örömet fejezte ki a referensi hálózat hatékonyságát illetően, melyet az elmúlt év sokszínű programkínálata is bizonyít.

Az ideai találkozó kiemelt témája volt az életvédelem és a katekumenális felkészítés a házasságra.

A találkozó első napján a Kaposvári Egyházmegye pasztorális munkatársai mutatták be közös szolgálatukat az életvédelem és a családpasztoráció területén. A *fonott kalács íze* című előadásukban a referensi együttműködés jelenéről, valamint jövőbeli pasztorális terveikről tájékoztatták a megjelenteket. Céljuk az élő, növekvő közösség megerősítése kíséréssel, képességekkel, tematikus rendezvényekkel. Nélkülözhetetlen a rendszeres és személyes találkozások, kiemelten fontos a fiatalok bevonása a programokba. A generációk közötti párbeszéd feltétele az eredményes munkának mind a családpasztoráció, mind az életvédelem terén. Udvardy Márton állandó diakónus, életvédő referens kiemelte a

férfiak határozottabb bevonását az életvédelembe, hiszen az élet védelme nem csak a nők karizmája.

Az egyházmegye szép példája, hogy az életvédő és a családreferens házaspár Pisztor Ferenc családreferens pap vezetésével együtt szolgálják az életet, a családokat.

Az esti programban a mintegy ötven résztvevő egyházmegyénként osztotta meg egymással az elmúlt év eseményeit, az idej terveket.

Örömteli tapasztalat, hogy a legtöbb egyházmegyében elérhető a „Ne félj, nem ítélek el!” elnevezésű lelki gyakorlat a magzatvesztés kapcsán segítséget keresők részére, létezik emlékhely a meg nem született magzatoknak, zárandokhely a gyermekre váró házaspároknak. Sok egyházmegyében már hagyománnyá vált a lelki adoptálás március 25-én, Gyümölcsoltó Boldogasszony ünnepén, és a tizenéveseknek szóló, „Kilenc hónap – egy tanév” elnevezésű program is egyre több egyházmegyében érhető el.

A résztvevők Bíró László püspökkel is „találkozhattak” telefonos beszélgetés formájában. A nyugalmazott család-

referens püspök emlékeztette a munkatársakat arra, hogy ne csak életvezetési tanácsadás legyen a jegyesek kísérése, hiszen „a házasság szentségének átadása a feladatunk”.

A házasság misztérium: az istenismeret új tapasztalata kell hogy megnyilvánuljon benne.

A szombati nap közös szentmisével kezdődött, melyet Marton Zsolt püspök mutatott be a jelen lévő lelkipásztorok koncelebrálásával.

A délelőtti fókuszában a házasságra való felkészítés, felkészülés szerepelt. *Életre szóló döntés!* címmel a Jézus Szíve jezsuita templom munkatársai mutatták be jegyespároknak szóló képzésüket. A szentségi házasságra felkészítő csoport tagjai hat közösségi alkalom és egy személyes konzultáció

keretében kapnak beavatást a katolikus esküvő misztériumába, teológiájába, a párkapcsolati kérdések etikai és gyakorlati vonatkozásaiba Bellovics Gábor SJ, Fogarasiné Pusztai Virág és férje, Fogarasi András vezetésével.

Az előadók hangsúlyozták, hogy nem kész válaszokat kell

ták tapasztalataikat a jegyesoktatás, a házasságra felkészítés adott egyházmegyére jellemző gyakorlatairól.

Néhány kérdés, felvetés a csoportmunka során érintett témák kapcsán: Nagyon fontos, hogy a jegyespárnak élő hite, személyes istenkapcsolata legyen, és ne csak tradícióból kössenek házasságot. Milyen módon lehet a hitet fölébresztetni, milyen kurzusokat, lelkigyakorlatokat tudunk ajánlani a pár hitének mélyítésére?

A házasságban folyamatosan fedezzük föl, mit is jelent Krisztusban való egységünk. Milyen házassági lelkiségek, kurzusok, programok vannak az adott egyházmegyében, ahova csatlakozhatnak a házaspárok?

Szükséges, hogy a fiatal házaspárokat néhány évig kísérik, és hogy a párok kisebb-nagyobb közösségekben is megoszthassák közös életük örömeit, bánatát. Nagyon jó lenne, ha ez teammunkában történne meg a papok, kíséző házaspárok és szakemberek közreműködésével. Van-e valamilyen képzés az egyházmegyében a kíséző házaspárok számára?

Melyek a legfontosabb tulajdonságai a kíséző házaspárnak? Be tudjuk-e vonni a fiatal hívő házaspárokat a következő generáció felkészítésére?

Hogyan jelenik meg a házasságra való felkészítés a gyermekek, fiatalok pasztorációjában? Hogyan tudjuk elvetni a magot, hogy pozitív

jövőképe legyen a fiataloknak? Hogyan tudjuk a reményt, a hitet visszaadni a fiataloknak a családalapításra, gyermekvállalásra?

Hogyan tudunk segíteni a nehézségekkel küzdő házaspároknak? Vannak-e szívből ajánlható szakembereink? Vannak-e olyan házassági csoportok, akik megtartó erővel bírnak?

A kiscsoportos munka kiértékelését követően Marton Zsolt püspök zárszavában hangsúlyozta az egységben rejlő erő jelentőségét a referensközösség szolgálatában is. Tanuljunk meg együtt munkálkodni, mert Isten az egységet áldja meg és megsokszorozza azt, amit neki adunk! – világított rá.

A program végén a püspök megköszönte Fekete Gyöngyi eddigi munkáját; a veszprémi családreferens huszonhét éven át szolgálta a hazai családpasztoráció ügyét.

A találkozó hálaadó imával és püspöki áldással zárult.

Forrás és fotó:
MKPK
Családügyi Bizottsága

Meg kell fognunk az istenkeresők kezét

Monostori László esperes az újlipótvárosi Szent Margit-plébánia jubileumi évéről

(Folytatás az 1. oldalról)

– A plébániaépület szokatlan módon nem a templom közvetlen közelében kapott helyet, hanem távolabb, egy társasház első emeletén működik. Mi ennek az oka?

– Sokan kérdezik, miért nincs önálló plébániaépületünk. Régen volt, a Váci út és az Alig utca sarkán, az idősebbek még ma is mesélik, hogy milyen szép volt az a kertes ház. A kommunizmus alatt azonban elvették, lebontották, és kárpótlásként adták ezt a két lakást, amelyeket egybenytva ma is plébániaként használunk a Váci út 34. szám alatti társasház első emeletén.

– Hány éve szolgál itt lelkipásztorként?

– Hetedik éve. Ez az első igazi lelkipásztori helyem, korábban különböző egyházmegyei központi szol-

„

Huszonhét különböző közösség működik jelenleg a plébánián, minden korosztály számára van csoportunk, és a tematikus közösségeinkbe is sokan járnak. A hittanklub az egyike azoknak, amelyek a legközelebb állnak a szívemhez... közös énekléssel, játékkal várjuk a gyerekeket, drámapedagógiai módszereket is használunk

gálatokban dolgoztam. Közösen látjuk el a feladatokat Szűcs Bálint újmiséskáplán atyával. Nagy ajándéknak tartom, hogy vasárnaponként nálunk misézik Ruppert József piarista atya, Fábry Kornél, az Országos Lelkipásztor Intézet igazgatója, és lazarista szerzetesek is jönnek hozzánk, ezenkívül itt vannak hűséggyónatatóink: Urbanek Rudolf piarista szerzetes és Udvardy László atya a Váci Egyházmegyéből. Velük egy csapatot alkotva végezzük Bálint atyával a hétvégi lelkipásztori szolgálatot.

– Kik voltak itt az elődei az elmúlt kilencven évtizedben?

– Zaymus Gyula volt az első, a templomépítő plébános. Rengeteget dolgozott a templom létrejöttéért, s utána még hosszú évekig azért, hogy a templombelső is elkészüljön. Népszerű művészek, zenészek segítségével jótékonyasági esteket, koncerteket, gyűjtéseket szervezett, hogy szebbé tehesék Isten házáat. Mind a mai napig nagy szeretettel emlegetik a hívek Bölcsvölgyi Zoltánt, aki sok évtizeden át szolgált itt, először káplánként, majd plébánosként. Nagyon jó érzéke volt a fiatalokhoz, az ő idejében mindig tömve volt a templom, a mai nagyszülők – az akkori fiatalok – közül sokan emlékeznek rá szeretettel. A közvetlen elődöm pedig Várnai Péter atya volt, akivel néhány hónapon keresztül közösen szolgálhattunk itt.

A plébánia felújítása kapcsán alkalman nyílt rendezgetni a régi iratokat, anyakönyveket, és sok érdekes feljegyzésre bukkantam az elmúlt kilencven év történetéből. A sekrestyé-

ben van egy lista a korábbi plébánosokról, azt vettem észre, hogy majdnem minden elődömnél ez volt az utolsó szolgálati helye. Szeretek beszélgetni az idősebbekkel, meghallgatni az emlékeiket a plébánia múltjáról. Amikor mesélnek a régi margitosok, mindig nagy ámulattal hallgatom őket. A régebbi időkből igyekszem megtartani a jókat, de az újat sem vetem el, mai formába öntve szólítom meg az embereket. Hiszek abban, hogy ez a templom és ez a közösség igazi lelki világítótorony lehet itt, Angyalföld kapujában.

– A fiatalok körében ma is nagyon népszerű a plébániájuk. Minek köszönhető ez?

– Évente szervezünk bérmezt, mert szerencsére sok a jelentkező. Vannak egyetemistáink is, az aktív korú felnőttek és az idősek mellett azonban a legtöbben a fiatal felnőtt és a fiatal családok korosztályból járnak hozzánk. Vasárnap esteként két misét is bemutatunk. Úgy tapasztaltuk, hogy a hatóság szentmise után még sokaknak lenne igényük egy később kezdődő szertartásra is, így nálunk 19.30-kor is van szentmise. Ez gitáros liturgia, amelyen a Fügefa zenekar szolgál.

– Vasárnaponként összesen hét misét mutatnak be. Mindegyikre megtekinthető a templom?

– Száz évvel ezelőtt, amikor a templom építése kezdődött, ez a környék még a város szélének számított, a templom mellett egy temető volt. Aztán ahogy Budapest terebélyesedett, egyre többen költöztek ide, ma pedig a plébánia területe egyike a főváros legsűrűbben lakott részeinek. Bár gyalog is könnyen bejárható, mégis körülbelül harmincezer ember él itt, annyi, mint egész Esztergomban. A költözések miatt elég nagy a jövevény, de így is rengeteget megfordulnak nálunk. Mindennap és a hét vasárnapi mise alatt is mindig van gyónási lehetőség a templomban.

– Nagy kihívás lehet itt személyesen is kapcsolatot teremteni a hívekkel.

– Közösségünkönk valóban nem a családias jelző jut először az eszembe. Nem mondhatnánk, hogy itt mindenki mindenkire ismer, mint mondjuk egy kisebb plébánián. Naponta látok új arcokat, de mindenkit igyekszünk megszólítani, nyitott, befogadó közösség vagyunk. Közel kétezer ember jár rendszeresen a szentmiséinkre, így – bár igyekszem fejleszteni az arc- és névmemóriámat – sajnos nem ismerem mindenkit személyesen. A vasárnapi misék után mindig kimegyek a templom elé, a Szent Margit térre, ott megszólítható vagyok, bárki felteheti a kérdéseit, igyekszem kapcsolódási lehetőséget biztosítani a híveinknek.

– Milyen a margitosok közösségi élete?

– Huszonhét különböző közösség működik jelenleg a plébánián, minden korosztály számára van csoportunk, és a tematikus közösségeinkbe is sokan járnak. A hittanklub az egyike azoknak, amelyek a legközelebb állnak a szívemhez. Abból a tapasztalatból indultunk ki, hogy a gyerekek sokszor nem jönnek el a plébániára hittanra, mert az iskolában van hitoktatás, és ez így kényelmesebb a szülőnek és a gyereknek is. Ezért a hittanklubunk elsősorban

nem a tanulásról szól, hanem egy olyan közösség, ahova jó eljönni. Közös énekléssel, játékkal várjuk a gyerekeket, drámapedagógiai módszereket is használunk, miközben foglalkozunk velünk. Három, korosztályonkénti csoportba osztjuk őket, ide járhatnak egészen hetedikesei korukig, a nagyobbakat pedig bérmezt közzé hívjuk. Kedd délutánonként a plébánia megtelik élettel, jelenleg negyvennél is több tagja van a hittanklubnak.

– A felnőtteknek milyen alkalmak vannak a találkozásra?

– Négy ének-, illetve zenekarunk van: egy klasszikus énekkar, a Gaudetel, egy gregorián szköla, és két gitáros együttes, a Margitos Ifjúsági Énekkar, valamint a Fügefa zenekar. A felnőtteknek is különböző lehetőségeket kínálunk, minden korosztály közösségre találhat nálunk, bármilyen mélységűek legyenek is a teológiai ismeretei. A hét minden napján van felnőtt közösségi hittan a plébánián. A legkisebbek baba-mama klubot indítottunk. A templom is egész nap nyitva áll, bármikor be lehet jönni. Nagyon hálás vagyok a munkatársaimnak, akik ezt lehetővé teszik. Reggelente a hétórás mise után 9 óráig szentségimádást tartunk. Vasárnaponként a templom előterében információs pont működik, ahol egy önkéntesünk köszönti az érkezőket. Sok mindenben segít, felvilágosítást ad, egyszerűbb irodai ügyeket is intézhetnek nála a hívek. A templomunkban, ahogy a közösségeinkben is, igyekszünk nagyon nyitottak és befogadóak lenni, a keresőket ugyanolyan örömmel várjuk, mint a régi margitosokat.

– Milyen programokkal ünneplik a jubileumi évet?

– Január 18-án volt a templomunk búcsúja, Szent Margit ünnepe. A templom felszentelésének kilencvenedik évfordulója pedig október 15-én lesz. E két időpont között szeretnénk megtartani az ünnepi programsorozatot, minden hónapban változatos eseményekkel. Lesz például templomtúra, művészettörténeti bemutató, bűvészbemutató, koncertek, lelki gyakorlatok, püspöki mise, nagy zárandoklat az egész egyházközségnek. A gazdag kínálatból

mindenki kiválaszthatja a szívéhez közel állót.

– A tízparancsolatról szóló előadás-sorozat is idekapcsolódik?

– A visszajelzések alapján tudom, hogy a hívek szívesen vennék, ha időnként hosszabban is hallhatnának, de magas óraszámú tanítók az Esztergomi Hittudományi Főiskolán, így az előadói energiáim inkább oda koncentrálnak. Idén azonban, a jubileumi évhez kapcsolódva, szeretnék egy hosszabb lélegzetű tanítást adni a margitos híveknek és az érdeklődőknek. Erkölcsteológiával foglalkozom, így ebben a témában fogok előadás-sorozatot tartani, amelynek témája, a tízparancsolat, mindnyájunkat érint. Az első alkalomra február 2-án kerül majd sor, és minden további hónapban egy-egy további előadást tartok, amelyen mindig egy parancsolatot fogunk értelmezni. Megpróbálok összefoglalni az Egyház erkölcsi tanítását a parancsolatok alapján. A budapesti Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusra készülve már volt egy hasonló előadás-sorozatunk, kéthetente tartottuk a szentségimádás iskoláját, majd elkezdtük a hit iskoláját. A hívek nagyon szerették ezeket, sokan eljöttek az alkalmakra.

– Mikor lesznek az előadások?

– Általában a hónap első csütörtökén, az esti hat órai mise után. Nálunk minden csütörtök este – így ezen alkalmakkor is – két szín alatt történik az áldozás. A mise után kezdődik majd az előadás, ami igazából inkább egyfajta lelki est lesz felnőtteknek. Ezt szentségimádás követi majd, ahol egyénileg, mégis közösségben, imádságban elmélyíthetjük a lelki est gyümölcseit. Ebben Vargha Viktor orgonaimprovizációi is segítenek majd bennünket. A helyszín a templom lesz, mert az a tapasztalatom, hogy vannak, akik szívesen eljönnek ilyen alkalmakra, de kicsit bátortalanok, talán azért, mert nem nagyon ismernek még másokat. A templomba be mernek jönni, de a plébániára nem biztos, hogy ájtönnének.

– Tapasztalatai alapján a tudás mellett a spiritualitás is átadható a mai fiataloknak?

– Úgy gondolom, hogy a 21. századi ember nagyon nyitott a spiritualitásra és a természetfelettre. Ha egy társaságban megkérdezem, ki az, akinek nincs semmilyen természetfeletti hite, rendszerint nagyon kevesen emelik fel a kezüket. Ez a spiritualitásra éhes sok-sok ember szinte mindenhol keresi a lelki táplálékot, csak éppen a katolikus templomokban nem. Sokkal hamarabb mennek el egy ezoterikus vagy buddhista tanfolyamra vagy a Krisna-völgybe, mint hozzánk. Fáj a szívem emiatt, és nagyon szeretném, hogy változtatni tudjunk ezen. Nagy kihívás, ugyanakkor életbevágóan

„

Nagy kihívás, ugyanakkor életbevágóan fontos feladat, hogy meg tudjuk szólítani korunk emberét. Szerintem bátran kell használni ehhez az internetet, a közösségi oldalakat is. Érdemes sok rövid és vizuális tartalmat is gyártani, hogy ne egy időutazás legyen az érdeklődők számára az Egyházzal való találkozás

fontos feladat, hogy meg tudjuk szólítani korunk emberét. Szerintem bátran kell használni ehhez az internetet, a közösségi oldalakat is. Érdemes sok rövid és vizuális tartalmat is gyártani, hogy ne egy időutazás legyen az érdeklődők számára az Egyházzal való találkozás

Bencze Zsuzsanna
Fotó: Merényi Zita

IMAÓRA

Kútvolgyi Szűz Mária-engesztelőkápolna: engesztelő virrasztás hazánk lelki megújulásáért minden csütörtökön 20 órától pénteken 5 óráig az Oltáriszentség előtt. 22 órakor szentmise. Cím: Budapest XII., Gálgóczy u. 49. (BKK: a Széll Kálmán térről a 128-as busszal a végállomásig, a Regőczy István térig.)

Az Örökimádás-templom (Budapest IX., Üllői út 75–77.) szentségimádási rendje: hétköznap 8 órától 18 óráig, vasárnap 12 órától 18 óráig. Minden csütörtökön a 17 órakor kezdődő imaórán, majd az azt követő szentmisén előre felvett miseszándékokért imádkoznak. Minden hónap első csütörtökén Erdő Péter bíboros celebrálásával papi és szerzetesi hitvasákokért, a másodikon a templom karitászcsoportjának szándékára, a harmadikon az imaládába elhelyezett szándékokért imádkoznak.

A Szent István-bazilika Mária-kápolnájában (Budapest V., Szent István tér 1.) égi kérésre, huszonhat éve minden csütörtökön 20 órától péntek reggel 5 óráig engesztelő imavirrasztást tartunk Magyarország, a magyarság lelki megújulásáért. 21 órakor mindig más atya mutat be szentmisét a két legszentebb Szív szándékára. Mindenkit szeretettel várunk! Imádkozzunk együtt!

Elsőpénteki missziós konferenciabeszédek a magyar családokhoz a városmajori Jézus Szíve-templomban (Budapest XII., Csaba utca 5.). A 18 órakor kezdődő szentmise után a kistemplomban beszélgetés az elhangzott homíliáról. Mindenkit szeretettel várunk. Bővebb információ: <https://www.varosmajoriplebania.hu/>

Elváltakért és egyedül maradtakért mutatnak be szentmisét minden hónap első keddjén 17 órakor a budapest-belvárosi Nagyboldogasszony-főplébánia-templomban (Budapest V., Március 15. tér 2.). A szentmise után tematikus beszélgetésre hívják a résztvevőket.

Szentmisék Mindszenty József bíboros boldoggá avatásáért: február 6., hétfő; március 6., hétfő; április 5., szerda, május 6., szombat, június 6., kedd. A boldoggáavatási szándéokra mondott szentmiséket 7 órakor élőben közvetíti a budapesti Városmajori Jézus Szíve-templomból a Magyar Katolikus Rádió, az egri bazilikából a Szent István Rádió.

LELKIGYAKORLAT

A Szent Gellért Lelkigyakorlatos Házban (Leányfalu, Mórícz Zsigmond út 141.): március 1-jén 18 órától 4-én 13 óráig Kovács Cs. Albert atya lelkigyakorlata: „Az Isteni Irgalmasság”. Március 16-án 18 órától 19-én 13 óráig Dr. Gál Péter atya lelkigyakorlata: „A gyógyító és szabadtő Jézus”. Elérhetőség: 06/26-383-212, 06/30-466-0749

Bánatszelidítő. A halál közelségével és a gyász fájdalmainak terhével küzdőknek, valamint a mindennapi veszteségeinken való továbblépéshez szeretnénk segítséget nyújtani sorstárscsoportjainkban. Találkozás a Pasaréti Községi Ház (Budapest II., Pasaréti út 102.) első emeleti termében kéthetente szerda délelőtt 10 órától 11.30-ig, a Szent Anna Plébánia (Budapest I., Aranyhal u. 1., a Bathyány téren, a templom mögött) alsó hittantermében pedig kéthetente szerda esténként 18 órától 19.30-ig. Időpontok: 2023. február 1., 15.; március 1., 22. (I); április 12., 26.; május 10., 24. Az együttléteket – segítő sorstársakkal – Tegzes Katalin SA nővér vezeti.

MÉCS Napok – Lelkigyakorlat fiatal pároknak, melyet a MÉCS-ben szolgálatot vállaló papok és házaspárok szerveznek minden érdeklődőnek. Szeretettel várják az együtt járó és jegyespárokat, valamint a három éven belül házasodott házaspárokat a következő alkalomra: 2023. február 3–5., péntek estétől vasárnap délutánig, a Budatétényi verbita Szent Arnold Lelkigyakorlatos Házba (Budapest XXII., Bajcsy-Zsilinszky u. 3–5.). A programot Harkai Gábor atya vezeti. Jelentkezési határidő: 2023. január 29., vasárnap. További információ: <https://mecshorlap.hu>

„Minden vég egy új kezdet” címmel lelki napok a Szív Lelkiségi Központban (Tahi, Villasar 7–9. T.: 06/26-387-162.). Szeretettel hívunk és várunk megfontolásra és elcsendesedésre mindenkit, akit megismorít a gyász, megbénít a veszteség. Időpont: 2023. április 14., péntek 14 órától április 16., vasárnap 14 óráig. Előzetes jelentkezés szükséges a programvezetőnél, Tegzes Katalinnál: tegzesk@hotmail.com, 06/30-462-9272. Hozza magával személyes holmiját, törölközőt, és jelezze, ha diétát kér! Megközelítés: Volánbusz, Tahi – Hidfő mh., a Bartók Béla úton felfelé.

Kána-hét 2023-ban – Lelkigyakorlat házaspároknak július 2-8. között a Chemin Neuf Lelkigyakorlatos házban (3943 Bodrogolaszi, Kastély utca 1.). A Kána-hétre a párokat gyermekeikkel együtt hívjuk, a gyermekek programjáról korosztályok szerint gondoskodnak tapasztalt segítőink. Mindenkit várunk, nem feltétlenül az egyházi vagy polgári házasság. A jelentkezés határideje február vége (vagy a szabad férőhelyek erejéig). Bővebb információ: a 06/30-933-1005 és a 06/30-724-2448 telefonszámon (Sóskuti-Varga Gergő és Luce), illetve e-mail-ben a kana.magyarorszag@chemin-neuf.org címen.

SZENT RITA NAGYKILENCED

A budapesti Szent Rita-templomban (Budapest VIII, Kun utca 5.), lelkigyakorlat-sorozattal készülnek a szent május 22-ei ünnepére. Szent Rita 15 éven át viselte homlokán Jézus töviskoronájának egy sebé, ezért tisztelői 15 héten keresztül, minden csütörtökön (nagycsütörtök kivételével) imádsággal fordulnak a lehetetlen ügyek közbenjárójához. A nagykilenced mottója: „Az Egyház mi vagyunk, mindnyájan” (Ferenc pápa). A lelkigyakorlatot idén több atya vezeti: Kránicz Mihály tanácskezelő, teológiai tanár, Héray András FSO egyetemi lel-

kész, Szederkényi Károly esperes, plébános, Tóth Kálmán plébános. Az első alkalom: február 2. Mindenkit szeretettel várunk. A szentmisék élőben is követhetőek, illetve visszanézhetők a www.szentritatemplom.hu oldalon.

HITÉLETI CSOPORT KÁRPÁTALJAIÁKNAK

A Kárpátaljáról érkezett katolikus hívek számára hitéleti csoport alakul a budapest-pasaréti Pádúai Szent Antal Plébánián (Budapest II., Pasaréti út 137. A hittantermet a templom jobb oldalán lévő porta felől lehet megközelíteni). A cél az, hogy a csoport segítsen az új életkörülmények között megtalálni az Egyházhhoz tartozás erősebb szálait, és tagjai egymásnak is támaszt nyújthassanak jelenlegi életkörülményeik hittel való megélésében. A csoportot Lengyel Donát ferences atya vezeti, aki maga is majd egy évtizeden át volt a nagyszülősi ferences misszió tagja. Időpont: minden hónap 4. csütörtökén, 19.30 órától. A jelentkezéseket a pasapleb@gmail.com címen várják.

ELŐADÁS

Áldás vagy átok? A ferences szegénységi fogadalom mai dilemmái – „A Szó szimfóniája – kultúra, ferencesesség, kérdések” következő alkalma a Pasaréti Községi Házban (Budapest II., Pasaréti út 102.) február 6-án, hétfőn 19 órától. Szegénység, hiány, nélkülözés. Nyomasztó fogalmak, ijesztő helyzetek. Assisi Szent Ferenc mégis Őrnöknek nevezte a szegénységet, és eljegyzést ünnepelt vele. Mi a titka? A belépés ingyenes, de regisztrálni az alábbi linken lehet: <https://pasaretikozosseghaz.hu/programok>

ELŐADÁS-SOROZAT

A Szent Margit-templom felszentelésének 90. évfordulója alkalmából előadás-sorozatot tartanak a Szent Margit-templomban (Budapest XIII., Szent Margit tér 1.). Időpontok: 2023. február 2., március 2., április 20., május 4., június 1., szeptember 7., október 5., november 2., december 7. A felhívások szövegei a központi témák: Parancsok szeretetből – A tízparancsolatról a 21. században. 18 órakor szentmise két szín alatti áldozással, 19.30-tól szentségimádás orgonaimprovizációkkal. A szentmisét és a tanítást Monostori László esperes, plébániai kormányzó tartja. Bővebb információ: <https://margitos.hu/>

KÉPZÉS

A Szent Atanáz Görögkatolikus Hittudományi Főiskola mint Kelet-Magyarország egyetlen katolikus pedagógusképző felsőfokú intézménye lehetőséget biztosít a kétszakos osztatlan tanárképzésre. A hittanár szak mellé a jelentkezők így angol, etika, földrajz, magyar, mozgókép- és médiaismeret, német és történelem szakokat választhatnak a Miskolci Egyetemen, valamint ének, magyar, történelem szakokat a Nyíregyházi Egyetemen. A felvételi vizsga pályaaalkalmassági és általános hittani ismeretek írásbeli és szóbeli vizsgájából áll. A felvételi szándékot a főiskola saját jelentkezési lapján is kéri jelezni. Az írásbeli vizsga helyett a felvételiző kérheti a hittanárképzési eredményének beszámítását is. A jelentkezés határideje: **2023. február 15.** További információ: <https://szentatanaz.hu/>, vagy keresse a Tanulmányi Osztályt a +36 42/597-607, illetve a +36 42/597-600/250 mellék telefonszámon.

MEGHÍVÓ

Emlőbetegek Szent Agáta-miséje az óbudai főplébánia-templomban (az Árpád hid budai hídfőjénél) 2023. január 28-án, szombaton, 18 órától. Ünnepi mise keretében köszöntjük Szent Agátát, az emlőbetegek védőszentjét az óbudai főplébánia, a Curate Infirmitas Orvosközösség és a Magyar Rákellenes Liga szervezésében. Főcelebráns: Tercsi Zoltán protonotárius kanonok. Közreműködik a Loreum Ipsum Kvarlett Ress Tamás vezetésével és a sárszentgötyei Csillagfűrt Nyugdíjas Klub énekkara Sashalmi Györgyné vezetésével. Elhangzik: Antonio Lotti *A-dúr miséje*, valamint Szokolay, Bárdos és Rapicavoli művei. Minden érintettet és érdeklődőt szeretettel várunk. Imádkozzunk együtt az emlőbetegek gyógyulásáért!

PÁLYÁZAT

Először hirdeti meg a Katolikus Családszervezetek Európai Föderációja (Federation of Catholic Family Associations in Europe – FAFCE) az európai művészek versenyét „*Ki nekem Szent József?*” címmel. A pályázat célja, hogy a jelentkezők a különböző művészeti ágakon keresztül mutassák meg, hogyan látja a ma embere Szent Józsefet, aki a Katolikus Egyház és a munkások védőszentje, az apák példaképe, a jegyesek pártfogója. Versenykategóriák: festmény, grafika, szobor, kerámia, festett üveg, videó, előadó-művészetek, tánc, fénykép, zene, képregény. A pályamű leadási határideje: 2023. március 3. Bővebb információ: <https://csaladegyhaz.hu/>

TANFOLYAM

A Magyar Képzőművészeti Egyetem ismét meghirdeti tanfolyamát „Liturgia – Művészettörténet – Műtárgy...”, ami az egyháztörténetből kimaradt: ismeretterjesztő előadások szakrális témákban, művészettörténeti megközelítésben” címmel. Az egy szemeszteren át tartó ismeretterjesztő előadássorozat célközönsége pedagógusok, egyházi személyek, papok, diákok és mindenki, aki érdeklődik a téma iránt. A tanfolyam helyszíne a Magyar Képzőművészeti Egyetem (Budapest VI., Andrássy út 69–71.). Ideje: első szemeszter (10 alkalom, egyenként másfél órában), szerdánként 18.15 és 19.45 óra között. A tanfolyam kezdete: 2023. február 15. További információ: <https://www.mke.hu/aktualis> A jelentkezési lapokat 2023. február 8-ig kell visszaküldeni a szakralismuveszet.tanfolyam@mke.hu e-mail-címre.

Vegyük kezünkbe a Megváltó ügyét!

Segítsük együtt Krisztus szegényeit!

A Csak Egyet Szolgálat, az Új Jeruzsálem katolikus karizmatikus közösség hajléktalan- és szegénymissziója immár tizenkét éve nyújt szakmai és lelki segítséget a rászorulóknak a budapesti Terézvárosban. A zömmel hajléktalannal foglalkozó intézmény missziója, nézőpontja egyedülálló: lássuk meg az embert! A személyt.

Az elmúlt évben begyűrűző gazdasági nehézségek nem meglepő módon igen komoly anyagi kihívások elé állították Szolgálatunk nappali melegedőjének működését. E válságos helyzetben azzal szembesültünk, hogy fűtési rendszerünk több szempontból sürgős korszerűsítésre szorul. A szakértői számítások alapján egyrészt jelentősen csökkentené az üzemeltetési költségeket egy hővisszanyerő légkezelő berendezés üzembe helyezése, másrészt egy megfelelő kapacitású kazán beszerelése szükséges.

Azért fordulunk most Önökhöz, mert nappali melegedőként – alapvető ellátási kötelezettségünknek eleget téve – kiszámítható hőmérsékletet szeretnénk biztosítani minden rászoruló vendégünk számára a lehető legköltséghatékonyabb módon. Kötelességünk melegeket adni, nemcsak a jézusi szeretetparancs gondoskodó, személyre szabott útján, hanem fizikailag is azoknak, akik sokszor a napjuk hetvenöt százalékát hidegben vagy ázva-fázva töltik.

A VI. kerületi pincehelyiségben működő Csak Egyet Szociális Segítő Központ a téli időszakban naponta gyakran százötven-kétszáz embernek nyújt biztonságot és meleget. Bár az idei tél eddig nem hozott farkasordító hideget, az éghajlatváltozás egyre egyértel-

ALBÉRLET

PÉCSEN, a Petőfi utcában, egyetemeken közelében kiadó egy 40 nm-s, egyszerű, összkomfortos lakás. Érdeklődni: 06/30-286-1425

AUTÓ

RÉGI SKODA 1000 MB vagy 110 R Coupé vásárolunk édesapámnak, nosztalgiaiból. T: 06/70-252-6258, dobos8krisztian@gmail.com

ÁLLÁS

ONLINE MARKETING feladatokra, heti néhány órai megbízással, gyakorlati rendelkező munkatársat keres a

Leparamisszió – Magyarország. A jelentkezéseket a 06/30-638-4736 számon várjuk.

RÉGISÉG

PAPÍR- ÉS FÉMPÉNZT, bélyeget, képeslapot, papírrégiséget és más régiségeket vásárolunk, illetve árverésre átvesszünk. Budapest VI., Andrássy út 16. T.: 06/1-266-4154. Nyitva: hétfő-szerda 10–17, csütörtök 10–19 óra között.

RÉGISÉGEK, műtárgyak és antik tárgyakból álló hagyatéek felvásárlása azonnal, fizetés készpénzben. Díjtalan országos kiszállítás! Festmények, szőnyegek, bútorok, ékszerek, porcelánok,

szobrok. Varga István régiségkereskedő, műgyűjtő, Rugexpert Kft. Weboldalunkon leinformálhat üzletkötés előtt: www.rugexpert.hu Üzletünk: Budapest XIII., Hegedűs Gyula utca 4. T.: 06/70-775-7804

SZOLGÁLTATÁS

FOGSOROK, hidak készítése, javítása, szükség esetén háznl is. T.: 06/1-2133-5726

ÓLOMÜVEG ABLAKOK restaurálását, tervezését, kivitelezését több évtizedes tapasztalattal vállaljuk. Tóth Erzsébet. T.: 06/20-438-5993; www.uvegfestes-stainedglass.hu

AZ ISTENI IRGALMASSÁG ÜNNEPE

ZARÁNDOKLAT LENGYELORSZÁGBA

április 12-16. | 5 nap | 129.900 Ft/fő

MEDJUGORJEI ZARÁNDOKLAT

április 27 - május 1. | 5 nap | 119.900 Ft/fő

ZARÁNDOKLAT MÁRIACELLBE

május 4-6. | 3 nap | 89.900 Ft/fő

ZARÁNDOKLAT GÖRÖGORSZÁGBA

SZENT PÁL APOSTOL NYOMÁBAN

május 13-19. | 7 nap | 549.900 Ft/fő

AACHENI BÚCSÚ 2023

ZARÁNDOKLAT NÉMETORSZÁGBA

június 11-17. | 7 nap | 419.900 Ft/fő

FATIMAI ZARÁNDOKLAT

július 5-10. | 6 nap | 379.900 Ft/fő

ZARÁNDOKKÖRÚT MONTENEGRÓBA

KOLOSTOROK ÉS IKONOK A BALKÁNON

július 13-19. | 7 nap | 279.900 Ft/fő

OLASZ SZENTEK ÉS SZENTÉLYEK NYOMÁN

augusztus 21-27. | 7 nap | 249.900 Ft/fő

VIA SACRA ZARÁNDOK UTAZÁSI IRODA

+36 20 500 5050

www.viasacra.hu

Kiadja a Magyar Kurír
Terjeszti a Magyar Posta Rt. Hírlap Üzletág, előfizethető a kiadónál, a postán.

Nyomás: Virtuoz Kiadó és Nyomdaipari Kft. • **Ügyvezető:** Tolonics Gergely
ISSN 0133-1205

KÉZIRATOKAT NEM ÖRZÜNK MEG
ÉS NEM KÜLDÜNK VISSZA.
LAPZÁRTA: 2023. JANUÁR 23.

Főszerkesztő és felelős kiadó: Kuzmányi István
Lapszerkesztő: Baranyai Béla • **Lapszerkesztő-helyettes:** Körössy László
Szerkesztőség: Agónás Szonja, Bodnár Dániel, Fábian Attila, Gáts Judit, Horogszék-Lenhardt Enikő, Hollósi Judit, Lambert Attila, Merényi Zita, Mészáros Ákos, Nádudvary Dorottya, Pallós Tamás, Szalontai Anikó, Székács István, Thuillner Szusanna, Trautwein Eva, Vámosy Erzsébet
Olvasószerkesztő: Kodtek Bernadett
Korrektor: Szántó István • **Tördelés:** Bukovszki Antal
Szerkesztőség és kiadóhivatal: 1068 Budapest, Városligeti fasor 42.
Postacím: 1406 Budapest, Pf.: 100 • **Tel.:** +36/1-317-3933
www.ujember.hu • e-mail: mk@katolikus.hu

Előfizetés, terjesztés: +36/1-235-0484; +36/1-633-3132; terjesztes@ujember.hu
Előfizetés megrendeléséhez kérjük, vegye fel a kapcsolatot kollégáinkkal a fenti elérhetőségek valamelyikén.
Egyéni egyplédányos előfizetés belföldi negyedévre: 4680 Ft, fél évre: 9360 Ft, egy évre: 18 720 Ft
Magyar Kurír 10700732-68366180-51100005 (CIB Bank)
Könyvesbolt: 06/1-266-0845; konyvesbolt@ujember.hu
Médiaajánlat kérhető: 06/1-317-3933; hirdetes@ujember.hu
Közlemények, gyászjelentések, apróhirdetések feladása:
+36/1-317-3933; aprohirdetes@ujember.hu; <http://ujember.hu/aprohirdetes-feladasa/>

Mivel igazolható az örök élet reménye?

XVI. Benedek Spe salvi kezdetű enciklikája

XVI. Benedek emeritus pápa földi útját 2022. december 31-én befejezte, és hazatért a Mennyei Atya házába. Emlékezzünk együtt, olvassuk el, fedezzük fel újra az emeritus pápa enciklikáit! Görfői Tibor teológus, egyetemi oktató, a Vigilia folyóirat főszerkesztője ezúttal a Spe salvit ismerteti.

1998-ban Joseph Ratzinger bíboros a németországi Ahausban baráti hangvételű eszmecsere folytatott a szintén teológus Johann Baptist Metzcel, akivel a korábbi évtizedekben vitái voltak. Ekkor már mindketten betöltötték hetvenedik életévüket, és a találkozó két, nemzetközi tekintélyű gondolkodó nyugodt, higgadt és megértő párbeszédét eredményezte. „Tudom, hogy Ön szerint Istennel kapcsolatban a szeretete a legfontosabb, de én ugyanilyen jelentősnek tartom az igazságosságát” – mondta Metz a beszélgetés egy pontján a nála mindössze egy évvel idősebb Ratzinger bíborosnak. Aki ismeri a két teológus munkásságát, annak 2007. november 30-án, a Spe salvi kezdetű enciklika megjelenésekor talán eszébe jutott, hogy a szöveggel XVI. Benedek német kollégájának is választ adott, hiszen a reményről és az igazságosságról érkezett.

A Spe salviról talán kimondható, hogy amúgy is jellegzetesen német színezetű körlevél, hiszen olyan szerzőkkel vet számot – Immanuel Kanttól Karl Marxon át Theodor W. Adornóig –, akikkel nem gyakran találkozni pápai dokumentumokban (ráadásul különösebb műveltség híján is tudható, hogy Metznek éppen Adorno volt az egyik mestere). De riadalomra semmi ok: az enciklika nem filozófusoknak íródott.

A Spe salvi hatalmas összefoglalásként olvasható, olyan nagy kérdéskörök elemzése-

ként, amelyek mindig is fontosak voltak szerzőjének. Ilyen főként a történelem iránya és értelme; a hit és az értelem kapcsolata; a hívó élet és az egyházi közösség összefüggése.

Bár kevés jegyzetet tartalmaz, az európai gondolkodás történetének beható feldolgozására vállalkozik, lényegesen tartja, hogy párbeszédbe bocsátkozzon a kereszténységtől eltávolodó szellemi áramlatokkal, és a Deus caritas esthez hasonlóan nagymértékben figyel a politika világára. Ily módon elének tárja, milyen szellemi örökséget hagyott XVI. Benedek azokra, akik értékesnek és folytatandónak tartják életművét: a keresztényeknek az egész európai történelem horizontján kell mozogniuk, jóindulattal, de a határozott bírálattól nem tartózkodva párbeszédpartnernek kell tekinteniük koruk kultúrájának képviselőit, beleértve a marxistákat is, és világosan állást kell foglalniuk a nyilvános-politikai szféra eseményeivel kapcsolatban, főként akkor, ha sérül az igazságosság. Aki nem így jár el, nem biztos, hogy joggal hivatkozik XVI. Benedek szellemiségére.

Feltűnő, hogy a német pápa második körlevele azért is szerves folytatása az elsőnek, mert főként az érdekli, miként válhat gyakorlativá a keresztény hit.

A hit ugyanis, emeli ki többször a szöveg, nemcsak tartalmakat közöl, hanem át is ala-

kít, nemcsak kimond valamit, de változást is eredményez (2).

Aki remél (mert a hit és a remény szinte ugyanaz), más-ként él: XVI. Benedek felejthetetlen mondatai közé tartozik ez a látszólag egyszerű, mégis hatalmas követelményeket támasztó kijelentés.

A körlevél gyakorlati igényével függ össze, hogy előszeretettel idéz fel konkrét életpéldákat, kezdve a sokszor megkorbácsolt Bakhita Szent Jozefinától, aki felismerte, hogy Jézus Krisztus a „megverték sorsát vállalta magára” (3), egészen a korai keresztény közösségekig, amelyek révén a keresztény életforma belülről kezdte átalakítani a társadalmat. Ez a gyakorlati figyelem teszi érzékennyé XVI. Benedeket azokra az újkori törekvésekre, amelyek a technikai fejlődés és a természettudomány révén kívánják helyreállítani az elvesztett paradicsomot, s ígérnek valóban emberhez méltó életet az emberiségnek. A Spe salvi e téren a jóindulatú méltányosság és a világos kritika magaskolájának tekinthető. Számos elismerésre méltó tényezőt fedez fel Marxnál és marxista gyökerű gondolkodóknál, de arra is rámutat, amit tévedésnek tart elemzéseikben. Úgy véli, az Istenre irányuló nagy remény nélkül nem szervezhető meg emberhez méltóan a társadalmi együttélés és nem érhető meg a történelem, de ugyanilyen fontos számára, hogy a kereszténység része az emberiség történelmének, s ezért az újkori szellem szükséges önkritikája nem valósítható meg „a kereszténység önkritikája” nélkül (22).

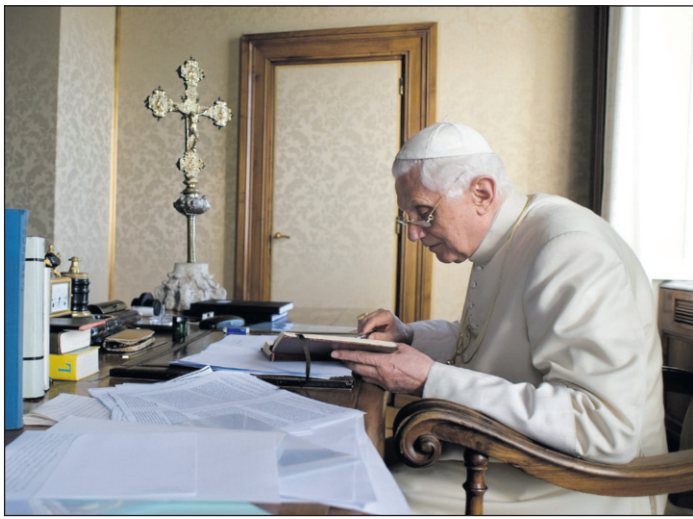
Nem a bűnös világ és az ártatlan kereszténység áll szemben tehát egymással, hanem

egymásra vannak utalva félreértéseik tisztázásában.

Abban a korban, amikor a keresztények már „eltompultak” Isten fogalmára (2), mert annyira hozzászoktak, amikor a haladás és a fejlődés ígérete számtalanszor csúfos kudarcot vallott, de az ember még mindig vágyik valami olyanra, amit nem tud megfogalmazni magának (12), vágyakozik „az egészen más” után (42), ebben a korban tehát XVI. Benedek szeretné valamiképpen ismét életbevágóan lényegessé tenni az ember számára mind Istent, mind az Istennel kapcsolatos nagy reményt, az örök élet reményét.

Ehhez mindenekelőtt a szenvedés valóságára és az igazságosság igényére hivatkozik. Miközben ugyanis az ártatlanok szenvedésének mértéke növekedett a 20. század második felében (36), és a század folyamán szélsőséggé vált a hatalom cinizmusa (42), az igazságosság igénye nem tompult el. Zsákutcának tartja, ha a modern ember a világban tapasztalható szenvedés és igazságtalanság miatt tiltakozni kezd Isten ellen (44), s mind a szenvedés megszüntetésének, mind az igazságosság érvényesítésének igényét Istenhez kívánja kapcsolni. A feltámadás még a múltbeli szenvedést is „visszavonja”, Krisztus pedig, aki egyszerre Bíró és Üdvözítő, szavatolja az igazságosság végső érvényesülését. Ezért lehet, hogy a világban tapasztalható igazságtalanságot annyira komolyan veszi a Spe salvi, hogy egyenesen kijelenti: az igazságosság kérdése a leg-erősebb érv az örök életbe vett hit mellett (43).

Mérhetetlenül súlyosnak kell tartani a történelmi és társadalmi igazságtalanságokat

ahhoz, hogy a rájuk gyógyírt jelentő isteni igazságosságot ilyen kulcsfontosságúnak tartsa valaki!

XVI. Benedek második enciklikája azok számára is üdítően friss felismerésekkel szolgálhat, akiket érdekel a keresztény tanítás folytonossága. A Spe salvi egyik alapvető meggyőződése, hogy amint senki nem vétkezik egyedül, mert az egyéni bűn másokat is érint, úgy senki sem üdvözlül egyedül, mert az ember reménye nem irányulhat csak önmagára (48).

Jézus Krisztus mondja meg, hogy ki az ember, Jézus Krisztus tárja fel az ember előtt önnön lényegét, állítja XVI. Benedek (6), s jól látszik, hogy ezzel II. János Pál programjának középponti tételét ismétli meg. Együttal visszanyúl a II. Vatikáni Zsinat Gaudium et spes kezdetű dokumentumának 22. pontjára, amely pontosan ezt fogalmazza meg. Kevesen tudják, hogy ez a híres 22. pont, amely XVI. Benedeknél is a leggyakrabban idézett zsinati szövegek közé tartozik, szinte szó szerint Henri de Lubac egyik ko-

rai könyvéből származik. Mennyre szép tehát, hogy a Spe salvi kifejezetten hivatkozik de Lubac e művére, főként annak igazolására, hogy a keresztény hit lényegénél fogva közösségi természetű, s ezért az üdvösség is kezdettől közösségi valóságnak számított a kereszténységben (13).

A Spe salvi leggyakrabban idézett szerzője Agoston, de pontosan a reménnyel kapcsolatban át is írja Agoston meggyőződéseit, az afrikai egyházatya ugyanis még úgy vélte, hogy mindenkinek csak saját magával kapcsolatban van joga reménykedni, mások üdvösségére nem irányulhat a reménye.

XVI. Benedek második enciklikája az Istenre és az igazságosságra irányuló szenvedélyes vágyakozás (33), a nagy remény jegyében áll, hasonlóan a szeretetről és a szerelemről értekező első körleveléhez. Mi más lenne még hátra ezek után, mint a hit taglalása? Erre azonban rendkívül szokatlan módon fog sor kerülni, hét évvel később, 2013 derekán.

Fotó: Vatican News

Hős katonákra emlékeztek

Székesfehérváron emléktáblát állítottak a Szent István 3. gyalogezred katonáinak

1942 áprilisában és novemberében Székesfehérvár és Tata-Tóváros vasútállomásairól indultak el azok a szerelvények, amelyek az orosz frontra szállították a Magyar Királyi Szent István 3. Honvéd Gyalogezred katonáit. A tiszteletűkre a székesfehérvári vasútállomáson elhelyezett emléktáblát ünnepi megemlékezés keretében leplezték le. amelyen Spányi Antal megyéspüspök áldott meg január 13-án.

Az emléktáblát a Honvéd Hagományörző Egyesület és Doni Bajtársi és Kegyeleti Szövetség kezdeményezésére állították.

A megemlékezést Lévai Miklós nyugállományú alezredes, a Honvéd Hagományörző Egyesület elnöke vezette.

Elsőként Vargha Tamás miniszterhelyettes emlékeztetett meg a hősi halált halt katonákról. „A frontra vonuló hadsereget az ország minden

résében állomásozó alakulatokból állították össze, így egész Magyarország szembesült a veszteségekkel. A mi városunk sem jelentett kivételt ezalól, hiszen sok fehérvári szolgált a Don-kanyarba induló alakulatban. Az emberi élet végeessége miatt ma már alig él valaki a hősök közül, akik egykor megjárták a doni fehér poklot.”

A miniszterhelyettes külön megemlékezett vitéz Smohay Ferenc magyar királyi zászlós doni veteránról, aki a fehérvári háziezred utolsó tisztjeként, katonájaként két évvel ezelőtt, 99 évesen bekövetkezett haláláig őrizte és ápolta a bajtársak emlékét.

Pafféri Zoltán, a MÁV Magyar Államvasutak Zrt. elnök-vezérigaz-

gatója beszédében elhangzott: „Tanúi voltunk annak, amikor 1942 novemberében a 3. gyalogezred katonái elbúcsúztak családtagjaiktól, a várostól, és elindultak a doni harctérre. (...) Tanúi lehettünk annak is, amikor 1943 tavaszán és nyarán a túlerővel küzdő hadsereg a harckat követően megfogyatkozott lét-

számban tért haza. A fehérvári gyalogezred húsz százaléka érkezett csak vissza. (...) ezért tartottuk fontosnak, hogy itt, ezen a helyen, ahol utoljára találkozhattak családtagjaikkal a hősként szolgáló katonák, legyen egy tábla, amely emlékeztet.”

Ezt követően Vargha Tamás és Pafféri Zoltán, valamint Lévai Miklós, a Honvéd Hagományörző Egyesület elnöke és Berdó Gábor Károly, a Doni Bajtársi és Kegyeleti Szövetség elnöke együtt leplezték az emléktáblát.

A hős katonák emlékére készült alkotást Spányi Antal püspök áldotta meg.

A méltó tiszteletadás jegyében az ünnepség koszorúzással zárult.

A megjelent állami és katonai vezetők, Székesfehérvár képviselői és a főpásztor vezetésével a táblánál elhelyezték az emlékezés virágait.

Forrás: Székesfehérvári Egyházmegye
Fotó: Kovács Marcell

HÍREK KÉPEKBEN

• A Brenner János Hittudományi Főiskola papnövendékei a YouTube csatornájukon január 19-én feltöltött videóban nyitott hétvégére invitálják a papság iránt érdeklődő 15 és 35 év közötti férfiakat. A videó leírásában hangsúlyozzák, hogy a 2022/2023-as tanév II. félévében megrendezik a teológus szakra vonatkozóan a nyitott hétvégét. Szeretettel várják a papi hivatást érző, valamint a papság iránt érdeklődő 15 és 35 év közötti férfiakat 2023. február 24-26. között a győri szemináriumba. A részvétel regisztrációhoz kötött, amelynek határideje: 2023. február 12. éjféli. Regisztráció: <https://forms.office.com/e/Ponrzfz6bU> 18. életévét be nem töltött regisztráló esetén szülői nyilatkozat szükséges. A nyilatkozat letölthető és kitöltve, e-mailben kell elküldeni a hok@bjhf.hu címre.

• 18–30 év közötti fiatalok jelentkezését várja a Magyar Máltai Szeretetszolgálat Német- vagy Franciaországban végzett egyéves önkéntes szolgálatra. A jelentkezési határidő: február 15. Az önkéntesek döntően a Bárka Közösség lakóházaiban, fogyatékkal élő vagy idősek otthonokban, illetve gyerekek mellett, ifjúsági központokban segíthetnek. Jelentkezési határidő: 2023. február 15. (Bővebb tájékoztatás a programról: <http://volunteer.maltai.hu>)

• A Kaposvári Egyházmegye alapításának 30. évfordulója méltó megünnepléséhez *A templom, ahol otthon vagyok* címmel fotó- és művészeti pályázatra hívják az egyházmegye területén élő hittanos gyerekeket, fiatalokat, valamint a téma iránt érdeklődő felnőtteket. A pályázattal kapcsolatban bővebb információk a Kaposvári Egyházmegye honlapján olvashatók. További felvilágosítás kérhető Farkasné Magyar Anikótól a mentor. kaposvar@katolikus.hu e-mail-címen.

LOURDES-I ZARÁNDOKLAT REPÜLŐVEL

2023. április 28. - május 1. (4 nap)

ZARÁNDOKLATVEZETŐ:

Kuzmányi István diakónus
a Magyar Kurír – Új Ember főszerkesztője

ZARÁNDOK-IDEGENVEZETŐ:

Koncz Attila

a VIA SACRA zarándokútikönyv-sorozat lourdes-i kötetének szerzője

A Magyar Kurír és a VIA SACRA zarándok utazási iroda 2022-ben zarándokútikönyv-sorozatot indított. A sorozat első, Lourdes-ról szóló kötetének szerzője Koncz Attila újságíró. Ez a lourdes-i zarándokút a Magyar Kurír és a VIA SACRA együttműködésében kerül megszervezésre, hogy az útikönyv olvasói és a kegyhely iránt érdeklődők számára lehetőséget biztosítson Koncz Attila kalauzolásával és Kuzmányi István lelkivezetésével eljutni Lourdes-ba.

További információ és jelentkezés:
VIA SACRA ZARÁNDOK UTAZÁSI IRODA
+36 20 500 5050
www.viasacra.hu

AZ ÉN TEMPLOMOM, A MI TEMPLOMUNK – FOTÓ- ÉS ESSZÉPÁLYÁZAT

A nagyvárad-újvárosi Szent László-templom

Szeretnénk bemutatni, határon innen és túl, közösségi hitéletünk legfontosabb tereit. A templomot, ahová olvasóink járnak, amit a magukénak éreznek, és amelyben nemcsak egy épületet látnak, hanem találkozási helyet Istennel és egymással. Ezzel a szándékkal indított pályázatunk egy újabb pályaművet adjuk most közre. A nagyvárad-újvárosi Szent László-templomról Voiticsek Ilona írt nekünk.

A nagyvárad-újvárosi Szent László-székesegyház 1780-ig városunk harmadik püspöki székesegyházaként szolgált. A török pusztítást újjászülését követte, és egy új város alapjait tették le, amely a mai napig őrzi nevét: Nagyvárad-Újváros. Első lépésként a központot, az igazodási pontot jelölték ki, és elkezdődött a templomépítés. 1723. január 10-én a káptalan birtokába vette az elkészült szentélyt. A bölcs elődök városunk és egyházmegyénk alapítójának, Szent László királynak oltalmába ajánlották. Az építkezés még évtizedekig tartott, a templom felszentelésére 1756-ban került sor.

A régi Várad elpusztult, az új Várad lelki életének bölcsője, nevelője a Szent László-templom lett – írja a korabeli krónikás.

A török uralom alóli felszabadulást követően a latin szertartású újralakított nagyvárad-i székeskáptalan fogadalommal kötelezte el magát, hogy hálaadásul és esztergelyesül minden évben szentségimádást tart a farsang utolsó három napján. Amikor Csáky Imre bíboros, püspök felépíttette az új székesegyházat, a székeskáptalan fogadalmát teljesítésének helyéül a Szent László-templomot választotta. Ezt a lelki örökségünket ma is őrizzük és éltejtjük.

Templomunk, bár külseje egyszerűnek hat, gazdag történelmet és lelkiséget őríz. Itt alakult meg városunk első élő szentolvasó-társulata, itt veszi kezdetét a májusi ájtatosság, és itt gyökerezik meg a Jézus Szíve-társulat. Az 1760-as években karnagyként itt tevékenykedett Michael Haydn és Carl Ditters von Dittersdorf.

A sokak által féltve szeretett templomot 1964-ben az istentelen hatalom halálra, azaz bontásra ítélte, mondván, hogy akadályozza a forgalmat a város központjában. A pünkösdi szentmise után bezárták,

de a bontás nem kezdődhetett el, mert a várad-i katolikusok – és nem csak a magyarok – három napon át éjjel-nappal élő láncsal, imával, énekelve, virrasztva védtek az istenházát. Nekik köszönhetően a hatalom meghátrált, és ma is áll a templom, ahova napközben sokan betérnek, más vallásúak, más nemzetiségűek is. Azóta a templom körül minden pünkösdhétfőn gyertyagyújtással, virágfüzérrel adunk hálát, és áldjuk mindazok boldog emlékezetét, akik e templomot, szent örökséget építették és megtartották nekünk.

Az elmúlt tíz évben lelki életünk és közösségünk elhivatott gondozója Pék Sándor atya volt, aki gyakran közösségünk elé hozta főoltárunk üzenetét: Szent László király átadja a kulcsot Várad püspökének. Hisszük, hogy mi mindannyian megkaptuk a kulcsot – a hit, a bizalom, az elfogadás kulcsát. Ennek bizonyítéka a templom és a közösség története. Ez a történet mérföldköhöz érkezett 2023. január 10-én, amikor a nagyvárad-újvárosi Szent László-plébánia-templom fennállásának 300. évfordulóját ünnepeltük. A szentmisét főpásztorunk, Böcskei László megyéspüspök mutatta be a zsúfolásig meg-

telt templomban. Az évfordulóra közösségünk jubileumi évet tervez jelenlegi plébánosunk, dr. Kovács F. Zsolt atya és segédlelkészünk, Vánkos Alexandru atya irányításával.

Háromszázadik évfordulóját ünneplő templomunk rövidesen kívü-

belül megújul. Bízunk abban, hogy a munkálatok befejeztével mi is megújult, megerősödött hittel térünk vissza templomunkba, ezért bizalommal mondjuk: „Régi nagy királyunk, dicsőleges László, kérünk, légy Istennél értünk közbenjáró.”

